

Yeniden • • MiLLî

MÜCADELE

ORTAK PAZAR OYUNU

28 TEMMUZ 1970

SAYI: 26

Fakat maalesef: kanun hü kûmlerine; nizamnamelere, içtihatlara, resmi belgelere, raporlara, ikrar ve ifadelere ve nihayet dosya münderecatı na göre, kesin olarak yapıldığını ispat ettiğimiz (KANUN SUZLUKLARA) rağmen bu hadise bir (MEMLEKET MESELESİ) ve bir (MİLLÎ DAVA) olarak ilgili mercilerden hiç birisi ve hiç kimse tarafından esaslı olarak ele alınmadı... Neden?...

Bu mübârek Vatan'ın, senelerden beri ekmeğini yiyen, havasını teneffüs eden ve yine bu çilekeş ASİL MİLLETİN alın terini çeşitli yollarla ve tam olarak karşılığını vermeden sömüren ve bunun neticesi yurdumuzun en iyi yerlerinde ve en büyük imkânlarla saltanat süren (Gomel-Zigna) şirketi sanıkları (Moiz Gomeller, Nesim Neonlar, Moiz Azikriler...) Ve onlarla birlikte hareket eden işbirlikçileri KANUNLAR YÖNÜNDEN ve MİLLÎ VİCDAN yönünden mutlak surette suçludurlar.. Bunu kesin olarak iddia ediyorum. Her zaman ve her yer de ispata muktedirim.

Ve işte bu sebeplerle ve bütün HAKSEVERLERE seslenerek diyorum ki:

1 — Bu kadar açık ve kesin delillere ve inkârı gayri kabil şekilde suçüstü yakalanmış olmalarına rağmen (Gomel - Zigna) şirketi sanıkları

Yahudi Soygunculara dur diyecek ses yok mu

«Ve yine bu güzel vatanımızı ve büyük Türk milletini her bakımdan kötü durumlara düşürmek isteyenlerin ve onların bu hareketlerine her hangi bir şekilde iştirak edenlerin bu kanunsuz davranışlarına artık (DUR) diyecek bir makam bir merci bir şahıs yok mudur?»

«Aşağıda İzmir'in ve bütün Türkiye'nin milliyetçi hakimlerinden sayın Vedat Altuna'nın zeytinyağı davası ile ilgili bize gönderdikleri önemli açıklamayı okuyacaksınız. Şunu iyice bilelim ki, milletin gözü önünde korsanlık yapıp çıkar Yahudi soygunculara karşı hiç bir mes'ul makamdan (DUR) diyecek ses yükselmiyor. Bu memleket yahudi saltanatına besiklik edecek toprak değildir.

nasil beraat edebilirler?..

2 — Nasıl olur da Sulh Ceza Mahkemesi vazifesine girmedigi bir davayı kanuna aykırı olarak kabul edip baka bilir?

3 — Ve nasıl olur da kanuna aykırı olarak baktığı dava sonunda (beraat) ve (500) tonluk zehirli yağları çeşitli yollarla ve belediye vasıta ya pılarak yine Gomellere (iadesine) karar verilebilir?

4 — Ve nasıl olur da bu kadar kanuna açık muhalefetler varken, C. Savcısı bu kararı (Temyiz) etmez?

5 — Ve yine nasıl olur da Ağır Ceza Mahkemesi hilâf-ı

hakikat esbab-ı mucibeler yazarak karar düzenler?

6 — Ve yine nasıl olur da bu hilâf-ı hakikat esbab-ı mucibelere istinaden iki satırlık kararla (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarının beraatına karar verilebilir?

7 — Ve yine nasıl olur da raporlara göre (göz körlüğüne, gelişme bozukluğuna, kanamalara, zatureye, kansere.. ve nihayet ÖLÜMLERE dahi sebebiyet veren ve bu bakımdan bir jenosit hadisesi olan bu davadaki suç mevzuu 500 tonluk yağları yine Sulh Ceza Mahkemesi gibi ve onun kanunsuz kararına istinaden çeşitli yollarla Gomellere iadesi ni sağlar?

8 — Ve nasıl olur da bu kadar hilâf-ı hakikat ve kanuna aykırı kararı C. Savcısı (TEM-YİZ) etmez?

9 — Ve yine nasıl olur da (Gomel-Zigna) şirketi sanıklarının İtalya'ya Türk İktisadiyatını baltalamak için kasten sevkettikleri % 4 parafin - likit karışımı yağlardan başka depolarında daha birkaç ton değil en az (350) ton kadar % 7, % 18, % 22, % 34, % 40, % 44 nispetlerinde parafin - likit karışımı yağları bulunduğu halde ve bu hususları kararımızda zikrettiğimiz halde bunlar hakkında bir muamele yapılmaz ve BU YAĞLARIN NE OLDUĞU sorulmaz?

10 — Ve yine nasıl olur da bu sanıkların yüzlerce ve hatta binlerce kilo ve ton parafin likit NEREDEN TEMİN ETTİKLERİ veya nereden GETİRDİKLERİ Millî Emniyetimiz, İhtisadiyatımız ve sağladığımız yönünden araştırılmaz?

11 — Ve yine nasıl olur da sanıklar suç mevzuu bu 500 tonluk zehirli yağları; kanun, nizamname ve tamlımlara göre alınması icabeden asit dedecesi vesair hususları gösterir (RESMÎ RAPORU) dahi almadan Yunan gemisinin hareketini sağlayarak Türkiye'den çıkabilir?.. Nasıl?

12 — Ve nihayet nasıl olur

da bu kadar açık kanunsuzlukları yaptığı sabit olan (Gomel - Zigna) ve vazifelerini ihmâl yönünden hakimler, savcılar... v.s. haklarında herhangi bir merci tarafından esaslı olarak muamele yapılmaz?.. Yukarıdan beri sayılan kanunsuzlukları emek vererek, zaman harcayarak, maddi ve manevi yorularak ve özet olarak 35 sahife içine sığdırabildik.

Bizim kanunlara dayanan bu senlenişimize esaslı olarak (yani ciddi olarak) kulak verecek bir merci yok mudur? Bu hususta yakın ilgilerinizi bekliyoruz.

Ve yine bu güzel vatanımızı ve büyük TÜRK milletini her bakımdan kötü durumlara düşürmek isteyenlerin ve onların bu hareketlerine herhangi bir şekilde iştirak edenlerin bu kanunsuz davranışlarına artık (DUR) diyecek her hangi bir makam, bir merci, bir şahıs yok mudur? Bu hususta da yakın ilgilerinizi iletmit ediyor ve bekliyoruz.

Bu kanunsuz işlemleri yapan kim olursa olsun (Moiz Gomeller, Nesim Neonlar, Moiz Azikriler... Hâkimler, Savcılar, Avukatlar, fakirler, zenginler... v.s.) kanunlar nazarında eşit değil midirler?

Bu açık kanunsuzluklara da ha ne zamana kadar millet nazarında, halk nazarında (iktidarı ile, muhalefeti ile ve çeşitli kuruluşları ile ve hattâ bir kısım basını ile) GÖZ YU MULUYOR... intibai verilecek tir?

Ve bu durum daha ne zamana kadar devam edecektir?

Herkes, bu hususlarda gereken tedbir aldıktan sonra tahkikatlara başlasa bunun kıymeti ne olacaktır?

Bu vatanın aziz evladı siz kıymetli büyüklerime ve va-

tansever kardeşlerime, bütün ilgililere, iktidar, muhalefet, sağ, sol... Tefriki yapmaksızın bütün parlamenterlere gazetelere, yazarlara, bütün dernekler mensuplarına, hukukçulara ve nihayet her meslekteki bütün HAKSEVERLERE bir vatandaş olarak sesleniyorum ve diyorum ki:

1 — Yalnız dağ eşkiyaları ile değil ve fakat şehir ve kasabalarda büyük imkânları yüksek mevkilerdeki arkadaşları ve dostları marifetiyle herkese her bakımdan hâkim olabileceklerini zannedip dürist insanlara çeşitli kötülükler yapmak isteyen ve her bakımdan kanunsuzluklara tevessül eden şehir eşkiyaları ile de lütfen meşgul olunuz.

2 — Ve yine ayrıca onların her bakımdan her meslekteki kanunsuz işler yapan iştirakçileri ile de bu güzel vatanımızın ve asil milletimizin istikbalini, namusu, hayatı ve sıhhatini lütfen meşgul olunuz.

3 — Ve nihayet kanunların zengin, fakir herkese eşit tatbik edilmesini sağlayabilmek için ve bu suretle hak ve adaletin, Allah'ın ve adil kanunların gösterdiği şekilde tatbikini temin için her bakımdan millî olan zeytinyağı skandalı davası ile de her yönden lütfen meşgul olunuz.

Bu hususları sizlerden vatanını, milletini, hak ve adaleti ve nihayet vazifesini her şeyden çok seven bir vatandaş olarak bir daha rica eder, esaslı alâka ve neticenin tarafıma za da maneviyatımızı ve hak mücadelesindeki cesaretimizi arttırmak için zahmet olmasa bildirilmesini istirham eder. bilvesile saygılarımı sunarım

1/7/1970

VEDAT ALTUNA
(İzmir 1. Sorgu Hâkimi)

Kurtuluş Sevinci

Düşmanımdır devamlı siyonlukla kızıllık; Ne ayrılık bilirim, ne de kovu ırkçılık.

Mücadele farzoldu, gel kardeşim benimle; Gerekirse ölelim, Hak yolunda seninle.

Yanıma gelmezsen de gene darılmam sana; çünkü, kardeş eyledi seni hakkım bana.

Dilerim, kurşunlama düşmandan evvel beni sanma ki, yaşatacaklar, benden sonra seni.

Yetmez mi bize artık, bunca zamandır yatmak? mümine varasır mı kardeşi yaralamak.

Kuyu kazma kardeşine hakyolunda, heyhat, seni istersen kalkma da senelerce uyu, yat.

Sen yerinde rahat kal, ben yolumda gideyim; mukadderse bu yolda, şerefimle öleyim.

Duramaz bu yola giren, durdurulmaz bu gidiş; hesaplandı, her geçilecek yokuş ve iniş.

İman kuvvet, ilim ışık; ileri arkadaş; isterse çöksün üstümüze, bütün dağ ve taş.

İleri, daima ileri; sapma Hakyolundan, bak, şehidler seyre dalmış; bizi, âsmandan

Kızacak utançtan bazı imanlı yüzler; kol kola girecek zaferle, bütün gaziler.

Şehidler alkış inleyecek göklerde, kurtuluşun sevinci coşacak yüreklerde.

Kırklareli Mücadelecileri

HANGİ REFORM TASARISI

Üniversitelerde başlatılan komünizan hareketleri kamufle için bir isim bulunmuştu. «Üniversite Reform Tasarısı»...Türkiyede öğretim üyesi taslağı Markist profesörler, silâhlı çatışmaların «reform tasarısının gerçekleştirilmeyişi» yüzünden vuku bulduğunu ısrarla iddia ederken, birçok zavallı da, «reform tasarısının gerçekleştirilmesi için» hareket ediyorlardı. Oysa ki «reform tasarısının ne mânâya geldiğinden haberleri bile yoktu. Silâhlı çatışmaların bir üniversite reformu yüzünden vukuu bulunduğu zannedenlerin sayısı, hayli azalmış olsa gerek. Mamafî biz yine de «reform tasarısının içyüzü» nü daha müşahhas gösterebilmek için bir örnek verelim.

Diyelektik mantık, ders programlarında muhakkak yer almalıdır. (Zinde Kip, İ.D.M.M. A. reform tasarısı —Yıldıztektik sayı 27 Ağustos 1969)

Yukarıdaki yazının bir öğretim üyesine ait oluşu, üniversitelerde neden silâhlı çatışmaların çıktığının güzel bir misali değil mi? Komünistlerin bu nevi öğretim üyelerinin önderliğinde hareket ettikleri

ni anlatacak daha güzel bir örnek verilemez. Kip, hiç bir endişe duymadan, gayet rahatlıkla komünizmin ders müfredatlarına alınmasını istemektedir. Hem de bir teknik okul da... İşte bunun «reform tasarısı» budur

Kip ve Kip giib düşünenlere şunu hatırlatmak isteriz: Bu millet kendi ideolojisi dururken, Fransız kütüphanelerinde yosun tutmuş diyalektik ders programlarına koydurtmamaya kararlıdır Akademik kariyeri ne olursa olsun, Marksist felsefenin okullarımızda okutulmasını isteyenleri milletin topyekûn arzusu olan millet ideolojisi mason localarına, rotarion kulüplerine rağmen süpürecektir. Ta ki mübarek topraklarımızı terkedinceye kadar. Madem Marksist felsefenin okutulmasına pek aşıkınız, şu halde Leningrad Üniversitesi'ne gidiniz Orada bu felsefe okutulmaktadır. Tahmin ederiz bir öğretim üyesi olarak epey revaç görürsünüz. Zira Moskova «köle uydu» avına çoktan çıkmıştır. Sayet de geriniz bir müddet sonra düşüş gösterirse, Mao'nun ülkesinde nasibini arayınız.

Milletin iman, ahlâk, kültür, tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasî MİLLÎ

DÂVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı 26

★

SAHİBİ

**Ömer Ziya Belviranlı
MESUL MÜDÜR
SELİM ARKOÇ**

★

Devamlı Yazı Kadromuz

AYKUT EDİBALI

YILMAZ KARAĞÖLÜ

Necmeddin TÜRİNAY

SABAHADDİN ERİŞ

★

İDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4

Cağaloğlu — İSTANBUL

Telefon: 27 73 1

★

Dizgi :

SEN AL MATBAASI

★

Baskı :

GÜNEŞ MATBAACILIK

T.A.Ş. Cağaloğlu İst.

★

Abone Şartları:

Bir senelik: 70 Lira

6 Aylık: 35 Lira.

3 Aylık: 18 Lira.

Flata : 150 kuruş.

«ORTAK PAZAR» BİR KÖLELİK ZİNCİRİDİR

Türkiye «Ortak Pazar»a giriyormuş. Meğerse Türkiye Ortak Pazar'a girme hazırlığını bitirmiş. Ortak Pazar'a geçiş safhasına gelmiş, dayanmış Türkiye'nin birkaç asırdan beri, en hayati meselelerini emrivaki haline getirerek, millete kabul ettirmek, moda olmuştur. Osmanlı İmparatorluğu'nun 1. Cihan Harbi'ne girişi felâketini hazırlayan oldu-bittilerden ders almak ve bu iğrenç alışkanlıkların revaçta olup olmadığını bilmek bugün de bir zarurettir.

Hatırlanacağı gibi Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılması ile neticelenen 1. Cihan Harbi'ne iştirâkımız, pek çok kuvvetin baskısı neticesinde mümkün olabilmisti. Kâzım Karabekir Paşa 1. Cihan Harbi'ne giriş sebeplerini inceleyen kitabında, bu kuvvetleri belirtir. Bu kuvvetler. Beynelmilel Yahudilik, Beynelmilel Hristiyanlık (Misyoner teşkilâtları), Alman politikası ve Mason Locaları idi. 1897 senesinde Basel'de toplanan «Dünya Sionistleri Kongresi» Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasını, müstakil bir Yahudi Devletinin kurulmasını karar altına alıyordu. Gerçekten İngiltere mesul bakanlarından Lord Balfour 1917'de Filistin'de müstakil bir Yahudi Devletinin kuruluşunu müjdeliyordu. Ortodoksluğun 19. asırdaki temsilcisi Rus Çarlığı, Cermenliğin kuvvetli devleti Almanya, İslâm milletlerinin lideri ve Dünya Türklerinin başı Osmanlı İmparatorluğu, Beynelmilel Yahudiliğin gayelerine mâni kuvvetlerdi. İşte 1897'den 1. Cihan Harbi'nin sonuna kadar, bu menhus gayenin doğması için Yahudi liderleri çalıştılar.

Bir kara Devleti olan Almanya'nın insiyatifine tâbi olmak mânâsına gelen Almanya ittifakı ile; İngiltere, Fransa ve Rusya gibi kuvvetli devletlere karşı vaziyet almış bulunuyordu. Böylece Sultan Abdülhamid devrinde teessüs etmiş tecrit edilmekten sakınmak, uyduluktan siddetle çekinmek ve hükümler haklarını titizlikle korumakla, özetlenebilecek politika ananesine, sırt çevrilmiş oluyordu.

Almanya'nın uydusu olmaya doğru süratle giden, Türkiye'nin mesul idarecileri ittihatçılardı. İşte bu ittihatçılar, Türkiye'nin harbe girip girmemesini münakaşaya fırsat vermeden, hazırlıksız bir orduyu ve muzdarip bir milleti, 1. Cihan Harbinin yangınlarına attılar. İki zırhlının Sivastopol'u bombalamasıyla mason üstadlarının elinde oyuncak olan ittihat ve Terakki Hükümeti Türkiye'yi harbe sokuvermişti. Ve zavallı parlamentoya, harb kararını tasdik ve muzdarip millete, kan borcunu ödemek düşmüştü.

Son birkaç asırdır sonu felâketle biten ittifaklar, anlaşmalar ve teşebbüsler daima; oldu bit diye getirilip, derinleşilmesine imkân verilmeyen konular olmuştur. 1839 Tanzimatını, 1878 Birinci Mesrutiyetini ve 1908 İkinci Mesrutiyetini ve benzerlerini, bu hareketlere katılan masum ve gafillerin sayısı ne olursa olsun, tahripkâr neticeleri daima düşmanlarımızın plânları neticesinde doğmuş hareketler olarak kabul etmek bugün tarihin zarûreti olmuştur.

Tarih, eğer kendisinden gerekli dersler, çıkarmak için okunursa faydalıdır. Ne yazık ki, bir kaç asırdan beri münevverlerimiz bu itiyadı kaybetmişler.

Eğer tarihin tarafsız tetkiki bize ışık göstermiş olsaydı, kapitülasyonların en iğrenç bir devamı olan Ortak Pazar anlaşmasını müdafa edecek, bir tek idrak sahibi çıkmıyacaktı. Kırk küsur seneden beri Osmanlı İmparatorluğunun ekonomi politikası kapitülasyonlar sebebiyle, en acı tenkitlere mevzu olmuştur. Kaldı ki, kapitülasyonlar belli devletlere verilen müsaade ve imtiyaz mânâsında idi. Ancak, imtiyaz tanınan memleket de aynı şartları Türk tüccar ve nakliyecilerine bahşedecekti. İmtiyaz verebilecek azamet ve kudreti gittikçe zayıflığa dönüşen İmparatorluğumuz da, başlangıcında zarar verici hiçbir mahiyeti bu

lunmayan müsaade ve imtiyazlar, zamanla ekonomik bünyemizi kurutan birer ur haline gelmişti.

Onaltıncı, Onyedinci ve onsekizinci asırların en zengin devleti olan Osmanlı İmparatorluğu, elbette Türkiye'mizin şimdiki ekonomik zavalılığı ile kıyas dahi edilemezdi. Ancak, bu hudutsuz zenginlik, bugün yerini fakirliğe terketmiştir. Sebe, kapitülasyonlar değildir, şüphesiz.

Kapitülasyonlar, devlet bünyemize giren ve devlet ile milletin arasını açan gayri millî kültür tahribatını hızlandıran âmillerin başında gelmiştir. Millî ideallerin, İslâm anlayışının yavaş yavaş devlet idaresinde kaybolan tesirleri: yerine gayri millî anlayış ve politikaların hâkim olmasına imkân verdi. Böylece Onyedinci asrın, tarım, hayvancılık, sanayi ve ticaret alanında üstün devleti Osmanlı İmparatorluğu; ideolojik çöküşü, askeri politik ve ekonomik yıkılışların takip ettiği mağlubiyet uçurumuna yuvarlanmaya başlamıştı.

İdeolojik çöküş, Fatih, Yavuz ve Kanunî devirlerinde şekillenen millî politikadan inhırafı doğurdu. Politika gayri millî hale geldi. Millî bir politikanın baş kaygusu haricte millî istiklâlî temin ve dahilde milletin serbestçe inkişaf zemini hazırlamaktır. Bu bakımdan millî politika, ekonominin her şeyden önce millî halde tutulmasını temin eder. Millî ekonominin gerçekten millî olup olmadığını kontrol edecek yegâne ölçü ise, bütün ekonominin milletin harici bir müdahale anında, varlığını koruyacak bütün vasıtaları temin edip etmediğidir.

Bir devlet, vatanını korumak için askerlerinin kullanacağı silâhları dışarıdan almak zorunda ise, elinde bulunan altın, para ve benzeri vasıtaların miktar itibarıyla çokluğu, mânâ ifade etmez. Kendini koruyacak silâhı olan, yaşayabilir. Bir milletin hayatını korumak için tesis edilen ekonomi, millî olabilir. Bugün millî ekonomi; millî müdafa için gerekli bütün vasıtaları dahilinden elde etmesi, dahilde imal etmesi ve bütün zenginliği önce milletin hayatını muhafaza gayesine göre teşkilâtlanmasıyla yeryüzünde mevcut olabilir. Millî ekonomi; hasıs para hesaplarının, gerçeğin sathî ifadesi olan istatistiklerin değil; milletin hayatını milletin kendisini müdafa edebileceği gerçeği üzerinde şekillenebilir.

Ortak Pazar anlaşması, ancak tarihin bu şedit dersi şavıyesinden bakılınca gerçek hüviyetiyle görünür. Ortak pazar anlaşması kimlerin hazırladığı anlaşmadır? Ortak Pazar anlaşması; Fransa, Almanya, İtalya vs. nin ittifakıdır. Ve bu ittifak Türkiye ve benzer memleketleri sadece sömürmeye yarayacaktır. Ortak Pazar meselesini yakından takip edenler bilirler ki, Fransa da İtalya İngiltere'nin Ortak Pazar'a üye olmasına muhalif kalmıştır. İngiltere'nin girmek hususunda ki ısrarı, Fransa'nın şiddetli tepkisini davet etmiş idi. Aynı şekilde; Fransa, İtalya ve Almanya'dan daha kuvvetli bir ekonominin Ortak Pazar'a iltihâkı kabul edilmeyecektir. Netice olarak Ortak Pazarın politikası, Avrupa'ya yeni sömürgeler aramaktır. bu sömürgelerden birisi de Türkiye'dir. Acaba İngiltere'nin iltihâkına isyan eden Fransa, Türkiye'nin Ortak Pazar'a katılmasını neden tasvip ediyor?

Kuvvetli ekonominin, politik tedbirler alınmadıkça, zayıf bir ekonomiyi yutması, bir kanundur. Öyleyse sanayiî çocukluk çağında olan bir milletin dev sanayi memleketleriyle hiçbir hi-maye unsuru kabul etmeksizin karşı karşıya gelmesi, tam bir felâket olacaktır.

En azından Osmanlı İmparatorluğu'nun millî sanayiini silip süpüren kapitülasyonların yıkıcılığı gibi; Ortak Pazar da, Türk Milletinin bütün maddî ve mânevî direnç imkânlarını silip atacaktır. Bütün vatanseverleri, Türk Milletini Avrupa'nın azat kabul etmez kölesi haline getirecek Ortak Pazar'a girme hareketi karşısında mücadeleye davet ederiz.

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE

— ORTAK PAZAR OYUNU —

Geçtiğimiz hafta milletin geleceğini pek yakından alâkadar eden Türkiye Ortak Pazar münasebetleri yeni bir safhaya girmiştir. Geçen yılın Aralık ayından beri Türkiye'nin Avrupa Ekonomik Topluluğu veya Ortak Pazar geçiş devresine girmesi yolunda yapılan çalışmalar, Ortak Pazar üyeleri Bakanlar Konseyi'nin oturumunda Çarşamba günü sonuçlanmıştır. Yapılan yeni anlaşmaya göre Türkiye hazırlık devresini tamamlamış, gümrük birliğine geçiş dönemine girmiştir. 22 senelik bir devreden sonra da tamamiyle Ortak Pazar üyesi haline gelmiş olacaktır.

Son Brüksel görüşmeleri meseleyi ak-tüel hale getirdi. Fakat Türkiye tarihinin dönüm noktalarından birini teşkil eden bu görüşmeler ve Ortak Pazar meselesine gerekli ehemmiyet verilmemiştir. Münevverlerimiz ve halkımız memleketimizi en az Sevr Muahdesi, Lozan Anlaşması, Nato Anlaşması kadar alâkadar eden bu anlaşmaya vabancı kaldı.

Nedir Ortak Pazar? Türkiye'ye ne getirecektir ve Türkiye'den ne götürülecektir? Bir esaret tuzağı mıdır, yoksa bazılarının söylediği gibi iktisadî bir merhale midir? Ortak Pazar iktisadî bir birlik midir, yok-

sa siyasî bir birleşmenin ilk adımı mıdır? Anlaşma maddelerindeki parlak hedeflerin arkasında hangi temel istek ve niyetler yatmaktadır?

Tarihçesi

II. Dünya harbinden sonra Avrupalı devletlerin müşterek iktisadî meselelerini ele alan teşkilâtlar kurulmuştur. «Avrupa Kömür ve Çelik Birliği», «Avrupa İktisadî İşbirliği Teşkilâtı» bunlardan sadece ikisi-dir.

25 Mart 1957 tarihinde de Avrupa Kömür ve Çelik Birliği'ne mensup 6 devlet tarafından «Avrupa Ekonomik Topluluğu» veya Ortak Pazar anlaşması imzalandı ve 1 Ocak 1958'de yürürlüğe girdi. Belçika, Hollanda, Batı Almanya, Fransa, İtalya ve Lüksemburg arasında yapılan anlaşmada teşekkül eden ORTAK PAZAR'ın zahiri gayesi anlaşmada şöyle belirtilmektedir:

«Bir ORTAK PAZAR tesisi ve üye devletlerin iktisadî politikalarının tedricen birbirlerine yaklaştırılması yolu ile camianın bütünü içinde iktisadî faaliyetlerin ahenkli şekilde gelişmesini, devamlı ve

muavazeneli bir inkişafı, gittikçe artan bir istikrarı, hayat seviyesinin sür'atle yükselmesini ve üyeler arasında sıkı münasebetler tesisini teşvik etmektedir.»

Ortak Pazar'ın bu gayelerini tahakkuk ettirmek için yapacağı işler de anlaşma metninden şöylece özetlenebilir:

1— Gümrük resimlerinin, malların ithal ve ihracına konan miktar tahditlerinin, keza aynı tesirleri haiz diğer bilcümle tedbirlerin üye devletler arasından kaldırılması.

2— Üçüncü devletlere karşı müşterek bir gümrük tarifesiyle müşterek bir ticaret politikasının ihdası.

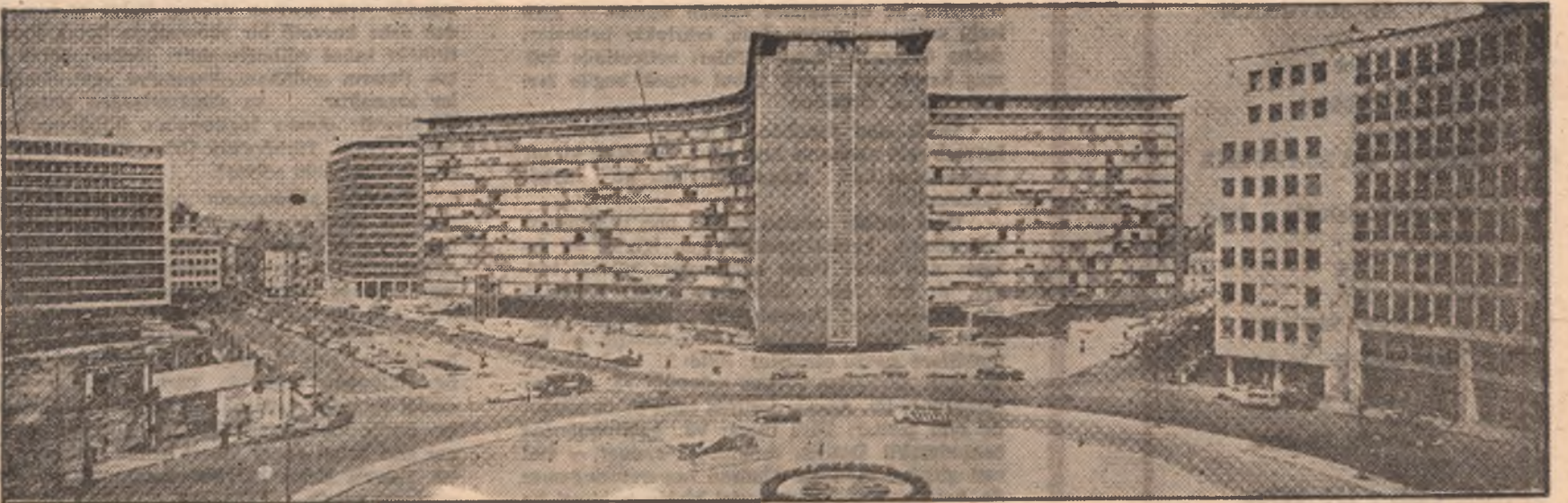
3— Şahısların, hizmetlerin ve sermayelerin hareket serbestisini önleyen manilerin üye devletler arasında ilgası.

4— Ziraat sahasında müşterek bir politikanın ihdası.

5— Nakliyat sahasında müşterek bir politikanın ihdası.

6— Ortak Pazar dahilinde rekabetin ihlâl edilmediği bir rejimin kurulması.

7— Üye devletlerin iktisadî politikalarının koordinasyonunu ve tediye bilançolarındaki muvazenesizlikleri önlemeyi sağlayacak tedbirlerin ittihazı.

Brüksel'de bütün bir semte Avrupa Toplu lukları'nın kurulmasına ön ayak olan Ya hudi ROBERT SCHUMAN'ın ismi verilmiştir. Halen Ortak Pazar «Robert Schuman Meydanı» denilen bu meydanda inşa edilen büyük bir binada faaliyet göstermektedir. Yukarıda Avrupa'daki Beynelmi lel Yahudi ve Vatikan Maliyesinin karargâ hı görülmektedir.

8— Ortak Pazar'ın işlemesi için lüzumlu olan hudutlar dahilinde kalmak şartıyla millî mevzuatların birbirlerine yaklaştırılması

9— İşçilerin istihdam imkânlarını islah ve hayat seviyelerini yükseltmek maksadıyla Avrupa Sosyal Fonu kurulması.

10— Yeni kaynaklar yaratılması yok ise, camianın iktisadî inkişafını kolaylaştırmaya matuf bir Avrupa Yatırım Bankası kurulması.

11— Mübadeleleri artırmak, iktisadî ve ictimalî gelişme gayretini müşterek tahakkuk ettirmek için denizasırlı memleketlerin camiaya iltihakı.»

Bu gayelerin tahakkuku ve yapılacak işlerin yürütülmesi için Ortak Pazarın ayrıca bir takım organları vardır Brüksel'deki merkezinde, binlerce personeliyle devletler arası bir devlet hüviyetiyle çalışmaktadır

ANLAŞMANIN PERDE ARKASI

Roma Anlaşmasının yukarıdaki hedefleri iktisadîdir ve daha çok, Ortak Pazar'ın, üye devletlerin iktisadî menfaatlerini korumak maksadıyla kurulduğu zannını vermektedir. Oysa bu hedefler nihai hedefler değildir. Bu anlaşmayla varılmak istenen asıl hedef, Avrupa Birliği'dir. Ortak Pazar bu Avrupa Birliği'nin veya AVRUPA DEVLETİ fikrinin çekirdeğidir. Bu anlaşma ile temin edilecek olan iktisadî birlik, daha sonra siyasî bir bütünlük haline gelecektir

Bu ilk bakışta hristiyan devlet adamlarının bir teşebbüsü gibi görülmekle beraber perdeler arkasında Sionizmin gizli dünya imparatorluğuna haince yaklaşma gay-

retleri yatmaktadır. Bu türlü para oyunlarında, iktisadî ve diplomatik mücadelelerde yahudinin çehresini görmek mümkün olmayabilir. Bugün mason diplomatlar, para ve şöhre zaafı olan devlet adamları vasıtasıyla Beynelmîl Yahudilik, hristiyan dünyasında güçlü bir iktisadî ve siyasî hakimiyet kurmuştur. Meselâ Fransa'da Roçildler asırlardan beri Fransa'nın ka- derinde söz söyler. Politikaya Fransız milletin menfaatlerini hakim kılmaya çalışan, zaman zaman gizli diplomasiyi güç durumda bırakan De Gaulle Beynelmîl Sionizm'in basın, para, mason locaları ve diğer vasıtaları ve imkânları ile düşürüldü. Şimdi Fransa'da Başbakanlık vapan Pompidou, Roçild ismindeki yahudi sülâlesinin bankalarında çalışmış bir memurdur. Kabinesindeki 3 kıymetli bakanlık koltuğunda 3 yahudi bulunmaktadır. Cherbourg gemi kaçırma hadisesi Mirage uçaklarının plânlarını kaçırma hadisesi Fransa'daki bu gizli hakimiyet en güzel şekilde ispatlamıştır. Almanya, Belçika, Hollanda, İtalya ve diğer Avrupa ülkelerinde de durum Fransa'dan farklı değildir.

YAHUDİLİK - VATIKAN DOSTLUĞU

Uzun zamandan beri yahudilikle mücadele eden Roma Katolik Kilisesi son papalık seçiminden sonra dünya vahudiliği ile ittifakı politikasının aslı olarak kabul etmiştir. Bu sebepten dolayı hristiyanlığın temel inancı olan Hz. İsa'nın vahudiler tarafından öldürüldüğü sözünden vaz geçmiş yahudilerin suçunu affetmiş bulunuyor. Mason kardinallerin kontrolü altına geçmiş bulunan papalık, müstüman ülkelerin soyulmasında ve milletlerin ezilmesinde yahudilikle işbirliği halinde çalışmaktadır. Vatikan maliyesi ve Beynelmîl Yahudi Maliyesi bugün son derece içli-dışlı hale gelmişlerdir. Ve halen dünyaya dalbu-

dak salmış Vatikan Maliyesi, yahudi asıllı maliyecilerin eline terk edilmiştir. Bu hususta bir isim verilmesi gerekirse Vatikan Maliye politikası kendisi emanet edilmiş bulunan Roçildler'i söyleyebiliriz.

Dünya üzerinde hiçbir hadise kendiliğinden, tesadüflerle meydana gelmiyor. II. Cihan Harbini müteakip Avrupa'daki birleşme hareketleri bir hedefe giden zincirin halkalarından ibarettir. Hele Ortak Pazar korkunç bir plânın tatbikatıdır.

Dünya vahudiliğinin hedefi en güzel şekliyle Tevrat'ta belirir. 3000 yıldan beri yahudilerin dünya üzerinde su kadar yaygın bir halde varlığını devam ettirmesi de bu ideallere bağlılığında görülür.

Bu ideallerin özü dünya hakimiyetidir. «Öyle bir gün gelecek ki, yahudilerin kadınları ve erkekleri insanları idare ve onlara hükmedeceklerdir. Millîyet ve din ayrılıkları ortadan kalkacak, bütün insanlar, valnız insanlık altında birleşecekler.» Tevrat.

«Milletler dillerini ve dinlerini, milliyetlerini, düşüncelerini bırakacaklar. silâhlarını ziraat aleti vanaacaklar harbi unuttacaklar, yahudilere isci ve köle olacaklar, yahudiler bu kalabalıkları idare edecekler, devlet ve saltanat sahibi olarak yaşayacaklar, dünya ilk gınahtan evvelki cennet haline gelecek...» —Tevrat—

Sionizm, bütün dünya milletlerinin köleleştirilme ve ancak vahudilerin efendi olduğu bir cihansümül inkılâb için savaşmaktadır. Ve bu savasta hiçbir ahlâkî tahdit kabul etmemektedir. Romalıların Filistin'i istilasından sonra dünyaya dağılan vahudiler, kısa zamanda haham teşkilâtı ve Kitabı Mukaddes'e bağlılıkları sayesinde ve niden toparlandılar. Milletlerin düşünce, inanç, kültür, siyaset ve serveti üzerinde gittikçe artan bir hakimiyet kurdular. Bunları temin ederken her türlü vasıtayı kullandılar. Harpler, istilâlar, kargasaklar, kades kavgaları beynelmîl vahudiliğin ihtirasını bir türlü tatmin etmedi.

Bugün bu cihan hakimiyeti için yürütülen mücadeleleri daha çok kuvvetli bulduğum iktisadî sahaya kavdırmıştır.

Yahudi protokollerinin şu iki cümlesi mücadelenin bugün iktisadî sahaya kaydığını göstermektedir.

«İktisadî harmler, yahudi üstünlüğünün esası ve temelidir.» —Fasıl 2—

«Harpleri iktisadî alana intikâl ettirmeliyiz.» —Fasıl 2—

II. Dünya Harbinden sonra Avrupa'daki kurulan teşkilâtlar, hristiyan Avrupa milletlerini iktisadî bütünleşmeye götürmüş ve Avrupa Birliği fikri gerçekleşmeye vüz tutmuştur. Böylece vahudi malivesi, karsısında rakip tanımadan, hristiyan malivesinin de ittifakıyla bütün millî politikaları, millî ekonomileri yıkmaktadır. Bu nun yanı başında milletlerin millî kültür ve idealleri, dinî inanç, ahlâkları örf ve âdetleri tahrîp edilmektedir.

İşte Ortak Pazar böyle iğrenç bir plânın tatbikinden başka bir şey değildir. Bu senarvonun bir sahnesinden ibarettir.

Ortak Pazar, komünizm kadar tehlikeli, milletlerin servetlerini ve millî ekonomilerini tedricen eriterek, millet olma vasıflarını yıkacak ve milletleri assimile edecek (eritecek) bir felâkettir. Bu tehlike daha çok geri bırakılmış milletleri ve müslüman milletleri tehdit edecek ve onlar için tahrîpkâr olacaktır.

GELECEK SAYI :

Ortak Pazar ve Türkiye

Ortak Pazar üyesi olan devletler.

20 Asrın yüz karası 100 Milyon Türk Esir

Tarih	17.1.1926	15.1.1939	15.1.1959	1.1.1968
Oran	Bin kişi %	Bin kişi %	Bin kişi %	Bin kişi %
Bütün nüfus	13 729 100	16 624 100	22 977 100	31 538 100
Yerli nüfus	10 670 78	11 200 68	13 650 59	17 000 53
Yabancı nüfus	3 059 22	5424 32	9 327 41	14 538 47

Rus istatistiklerine göre 926 - 1968 yılları arasında Türkistan'da nüfus hareketleri (Cetvelin izahı geçen sayıda yapılmıştır.)

edilmesini istemişlerdi. Lenin, Çarlık idaresi devrildikten sonra Rusya'daki bütün esir milletlerin istiklallerine kavuşacaklarını, müstakilen birer devlet kurabileceklerini vadetti. Esir milletler, özellikle Türkler bu sahte vaadere kandılar. Rusya'daki esir insanlar Çarlıkların yıkılması ve komünistlerin işbaşına gelmeleri için canla başla çalışmaya başladılar. Nihayet gün oldu ki, ekim 1917 ihtilali ile komünistler devleti ele geçirdiler. İşbaşına gelen komünistler ihtilalin ilk yıllarında millî kıyıdanışları hoş karşılar göründüler. İlk yıllarda bazı hanlıklar istiklallerini ilan ettiler. 1917 de Türkistan, 1918 de Azerbaycan, Ernin gaflet ile ihanet arasındaki tutumları netiler teşkilâtından mühlhemdir.

Esir milletlerin sevinci uzun sürmedi. 1917 den ve hele 1920 den sonra istiklale kavuşan milletler Kızıl Ordu birlikleri tarafından yeniden işgal edilmeye başlandı. Öyle ki, Kızıl Ordunun zulmü Çarlık ordusunun baskısını bile unutturdu. 1917 de Ruslar Buhara Emirliğini işgal edemediler. Ancak 1917 den sonra Türkistan'a Kızıl Ordu birlikleri yerleştirildi. Türkistan yeni rejime tamamen karşı idi. Kızıl Ordunun vazifesi komünizme karşı olan Türkistanlıları yola getirmekti. Kızıl Ordunun baskı ve propagandası göçmen Rusların tesiri ve bir kısım Türk liderlerinin gaflet ile ihanet arasındaki tutumları neticesinde yeni rejime hayran olan kimseler türedi.

1919 da Moskova'da Türkistan Komisyonu kuruldu. Bakanlar Kuruluna bağlı olarak kurulan ve azıllı komünistlerden teşekkül eden bu kurul Türkistan'a gönderildi. Besbelli ki, komisyon Türkistanı komünistlerle vâzifeli idi.

Bu yıllarda komünistler Hiyve Hanlığı ve Buhara Emirliği üzerinde çok durdular. Buhara da, «Genç Buharalılar», Hiyve'de «Genç Hiyveliler» adıyla anılan gruplar teşekkül ettirildi. Bu grupları gören yerli ve göçmen halka komünizm sevdirdi.

Dikkat edilirse Türkistanın komünistleştirilmesi için kullanılan «Genç Buharalılar» ve «Genç Hiyveliler» 1919'lardan çok önce Avrupalıların Osmanlı İmparatorluğunu yıkmak için teşkilâtlayıp destekledikleri «Jön Türkler» «Genç Türkler» teşkilâtından mühlhemdir?

Genç Türkler millî kültürü yıkmak, yerine Avrupa kültürünü dikmek istiyorlardı. Türkistandakiler de Millî kültür yerine komünizmi getirmek hevesindeydiler. 1920 de Hiyve komünistler tarafından işgal edildi. Hiyve Hanlığı ortadan kaldırılarak yerine Horezm Halk Sovyet Cumhuriyeti kuruldu. Hiyve Hanlığı ile birlikte Buhara Emirliği de komünistleştirildi. Buharanın komünistlenmesinde Lenin'in usaklığını yapanların başında Feyzullah Hocayev vardı.

Türkistanın komünistlenmesi için çalışanlar ilk yıllarda komünist partisine alındılar. Fakat bunların parti üyelikleri uzun sürmedi. Komünistler kısa bir süre sonra merdiven yapıp vükseldikleri insanları teker teker temizlediler. Müslüman Türklerle ihanet ederek komünistlerle işbirliği yapan hanlar ve yardımcıları 1920-1924 yılları arasında teker teker kurşuna dizildiler. Komünist oldukları halde bu insanlar niçin kurşuna diziliyorlardı?

Lenin'in vaadlerine kanan ve ona yardımcı olan insanlar gene Lenin'in emriyle öldürüldüler. Buhara'nın komünistlenmesini sağlayan Feyzullah Hocayev de bu akıbetten kurtulamadı. 1937 de Stalin'in emriyle kurşuna dizilerek komünistlere yardım etmenin cezasını çekti.

**KOMÜNİSTLER BATI TÜRKİSTANI
BEŞ PARÇAYA BÖLDÜLER.**
1917 den sonra Türkistan'da komünistleştir-

me faaliyetleri devam etti. Önce dini dili ve töresi aynı olan insanların yurdu Türkistan, kabile esaslarına göre beş ayrı Sovyet Cumhuriyetine ayrıldı. Bu beş Cumhuriyetten her birine diğerinden tamamen ayrı bir millet olduğunu kabul ettirmek için uğraşılar. Bugün Batı Türkistan, Türkmenistan, Tacikistan, Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan diye beş parçaya ayrılmıştır. Türkmenistanın başkenti Aşgabad, Tacikistanın Düşenbe, Kazakistanın Alma-Ata, Kırgızistan'ın Frunze, Özbekistan'ın ise nüfusu bir buçuk milyona varan Taşkent'tir.

Ruslar, bu beş ülkenin birbirleriyle veya her birinin Türkiye ile kültürel münasebet kurmalarını önlemek için her türlü baskıyı ve engellemeyi denemişlerdir. Rusçanın resmî lisan haline getirilmesi ve bu beş ülkenin her birine ayrı bir ana dil uydurulmak istenmesi onların millî kültüre dönmelerini önlemek içindir.

Türkiye'de Arap harfleriyle eğitim yapıldığı yıllarda komünistler Batı Türkistan'da Arap harflerini kaldırarak yerine latın harflerini getirdiler. Cumhuriyet devrinde, Türkiye latın harflerini kabul edince, Türkistan'da kullanılan latın alfabesi kaldırılarak yerine Rus Kiril alfabesi kabul ettirildi. Yeryüzünde hiç bir millete

Türkistan'ı Ruslaştırmak için imâl edilen Karma aile sistemi adı verilen bu iğrenç metodla bugün bile Batı Türkistan Ruslaştırılmak ve tamamen komünistleştirilmek istenmektedir.

Ruslaştırma faaliyeti Türkistanda açılan Rus okulları vasıtasıyla da devam ettirildi. Rus okullarında okuma mecburiyetinde bırakılan Türkistanlılara bu okullarda komünist Rus kültürü öğretildi. Böylece millî kültür unutturulmak istendi.

Türkisyanı Ruslaştırmak için imâl edilen diğer bir metod da karma aileler sistemidir. Komünizm ailenin kutsiyetini yıktıktan başka Rus kadınlarının Türk erkeklerle, Türk kadınlarının da Rus erkeklerle münasebet kurmalarını öngördü. Karma aile tamamen komünistleştirilmek istenmektedir.

Beş Türkistan Cumhuriyetinin her biri, görünüşte Cumhuriyettir. Gerçekte Rusya'daki Türk Cumhuriyetlerine Bulgaristan, Romanya, Macaristan Sovyet Cumhuriyetlerine tanınan haklar tanınmamaktadır. Bulgaristan, Macaristan Romanya ve diğer Türk olmayan Sovyet Cumhuriyetleri Birleşmiş Milletlere dahil oldukları halde, Türk Cumhuriyetlerine bu hak verilmemiştir. Birleşmiş Milletlerde temsil hakkı şöyle dursun, 1944'te yurtlarından sürülen yüzbinlerce Kırmızı yurtlarına dönme isteğinde bulundukları için sırf bu isteklerini Moskova'ya duyurdıkları için suçlu sayılmışlar ve tevkif edilmişlerdir.

Bugün Türkistan'da doğan gürültüleri işitmeyorsak, bu Türkistanlıların Komünistleştirilmesinden veya teslim olduklarından değil, demir perdenin ses geçirmezliğinden ve Türk illerinde ki kızıl ordunun baskısındanadır.

Asırlar boyu ateşle ve kanla sürdüülen baskı, Türkistan'da millî hislerin bilencesinden başka hiç bir işe yaramadı. Elli milyon esir Türk Rusya için hâlâ en büyük iç tehliktir. İnsan yaradılışının kanunlarına uymayan komünizmin ve komünizmi bütün dünyada maşa olarak kullanan gerçek emperyalizmin yıkılışı yakındır.

Birgün demir perdeler parçalanacak baskı bitecek, insanların kurtuluş ışıqı vurtlarına dönmek için çırpınan Kırmızı Müslüman Türklerin Moskova'yı yeniden ateşlemeleriyle parlayacaktır.

Fransız Emperyalizmi

6-8 Haziran tarihinde Afrikanın küçük ve fakat mühim tabii zenginliklere sahip bir memleketinin (Gabon) Cumhurreisi, Fransa'yı resmen ziyaret etti. Fransız basını habere geniş yer verdi. Bizi pek alâkadar etmez gibi görünen bu vakıayı biraz daha etraflı ve derinlemesine bir tetkikle pek önemli sonuçlara ulaşabiliriz.

Gabon, Afrika'nın Atlas Okyanusunda kıyısı olan bir Ekvator ülkesidir. Yüzölçümü, 272.000 kilometrekare ve nüfusu 620.000 kişidir. Kilometrekareye 2,35 kişi düşmektedir. Başşehri, 100.000 nüfuslu Libreville'dir. Toprağının % 85'i ormanla kaplıdır. Bu gayet sık ormanlarda okume (ince marangozlukta kullanılan ve kendisinden kontrolde elde edilen bir ağaç) akaju, ozigo v.s. gibi ağaçlar yetişmektedir. Senelik okume istihsalı 1.000.000 tonu bulmaktadır. Ayrıca Gabon, pek zengin çeşitli maden filizlerine de sahiptir. Yılda 5.000.000 ton taşıyağı, 1.3000.000 ton mangan, 21000 metreküp tabii gaz, 1.400 ton uranyum, 400 kg. altın ve mühim miktarda demir elde edilmektedir. Bunlardan başka kakao, kahve, palmiye yağı, araşid ve az olmayan önemde üretilmekte ve ihraç edilmektedir. Bütün bunların yanında burada sayılması lüzumsuz bulunan diğer zenginlikler de Gabon'u dünyanın pek zengin kaynakları olan bir memleket haline getirmekte dir.

Peki bu kadar mühim bir servete sahip bir memlekette ne beklenir? Bittabi ki, insanların da müreffeh, zengin olması ve yeryüzünde şerefi büyük Afrika harsını (maalesef bu husus bizim memleketimizde pek bilinmez. Oysa Afrika pek eski devirlerden beri büyük harsî faaliyetlere sahne olmuş bir ülkedir.

temsili etmesi. Ama ne yazık ki, durum bunun tamamen aksidir. Adam başına senede sadece 430 dolar düşer. 6000 kişi için sadece bir tane doktor vardır. Bunun ötesinde Gabon garb harsının hâkimiyeti altındadır. Mekteplerde Garb harsı tedris edilir. Halk millî kıyafetini değil de Avrupalı kıyafeti taşır. Siyasî nizam millî değil de Avrupa usulü bir ek fırkalı düzendir. San'at sergileri, sinemalar, tiyatrolar, radyo, televizyon garb fikrîyatlarını yayma vasıtasıdır. Nedendir bütün bunlar? Gabonlu halk, madem ki yabancı harsını, kovduğu (daha doğrusu savaştığı) insanın hayat tarzını kabul ediyordu da peki ne için istiklâl harbine girdi? İşte bu soru bugün kanla, canla istiklâlin elde etmiş ve fakat silâhla yendiği sömürgecilere harsen verilmiş. Üçüncü dünya insanının temel meselesini teşkil eder. Üçüncü dünya adamı, bu suali gereğince cevaplayıp, meselenin özüne nüfuz ettiği zaman aykırı bir düşünceyle «bağımsız sömürge» olmaktan kurtulup «Tam hür» olma sırrına vakıf olacaktır. İşte bu sorunun cevabını Gabon'u inceleyerek vermek mümkündür.

Sene 1839 Emperyalist Fransızlar, Gabon'a ayak basıyor ve üç yıl sonra da kat'i olarak memleketi hâkimiyetleri altına alıyorlar. Ve böylece başlıyor sömürü düzeni. Daha önce köle olarak satılan Gabonluların cilesi henüz bitmemiştir. Yalnız özbeöz vatanları olan memleketin zenginlikleri talan edilmeyecek ve fakat kendileri de her türlü zillete ducar olarak hor görülecek, zillet ve hayvanca muameleye maruz kalacaklardır. Ve nihayet gün gelecek halkın sabrı tasacak, tahakküm tepkisi olan isyanı tevliid edecekler. Ve o zaman emperyalizm yeni bir usule bas vuracaktır. (Ki bu usul emperyalistler tarafından bütün sömürgeelerde avnen uygulanmıştır.) Halka kendisinin hür olduğu intibaini vermek ve fakat ıktidara kendi harsına malolmuş insanları getirmek ve böylece bir taraftan ticaret, kalkınma, sanayileşme yaftaların bahane ederek servetini elinden almak ve diğer taraftan da ona kendi harsına dönme imkânını kaptırtıp öz benliğinden uzaklaştırmak, ecnebi harsını maletmek köle enmüzeclî bir insan mevdana getirmek. İşte bu kurnaz düşünce ile Gabon'a 15 Şubat 1961 tarihinde güya istiklâl verilir. İktidar Leon Mba denilen bir Fransız havranına devredilmiştir. Ancak Gabonlu millîyetçiler buna uzun müddet tahammül edemez ve 1964 Şubatında bir darbe hükmüne tesebbüs ederler. İşte o anda sırtlan emperyalizm iğrenç dışlarını gösterir. Hurlar ve Fransız paraşütçüleri müdahale ederler. İsvan (Devamı 14.de)

XX. Kurultay ve CHP'nin yeni çatısı

«Güya memleket sorunlarına, elindeki iğreti ortanın solu dürbünü ile bakarak bir takım moda fikirler yaratma sevdasına kapılan Ecevit, aslında İsmet Paşa'ya karşı açtığı liderlik savaşında, Damat bey, yahut Metin Toker'in önceki tahminleri hilâfına, şahsî hedefine iyice yaklaşmış oldu. İşte ortanın solu kurultayının Ecevit namına kaydettiği en önemli başarı budur. Gerisi lâftan ibarettir.»

İsmet Paşa, bilinen ortanın solu kurultayının perdesini açış konuşmasında, «Kırk yıldır ortanın solunda olduğuna, memleketin demokratik rejim içinde yirmi yıllık tecrübesi olduğuna» işaret ettikten sonra bugün toplumumuzda görülen huzursuzlukların yaratıcısı ve hatta teşvikçisinin AP olduğunu ve böylece «1970 yılında memleketimizin iç politikası, huzur manzarası göstermediğini» uzun uzun izaha çalışmıştır.

Bilindiği gibi, bu ortanın solu kurultayı renkli perdesini, âdeta bir nizamname veya beyanname ciddiyet ve hüviyetinde bulunan tabir caiz ise, pek sade desenli üç ayrı tip «bildirge» ile, kapamıştır. Bu meşhur bildirgeler üzerinde gerçekten durulmaya ve istikamet tayini itibarıyla ciddi surette düşünülmeğe değer ki, bu husus ayrı bir konu teşkil ettiğinden başka bir yazımızda tahliline girişeceğiz.

İşte 1970 yılının CHP. OSK. ortanın solu kurultayında ağır ve tehlikeli basınçlar yapmaya muvaffak olan Ecevit CHP'nin herkesin bildiği eski ve muhafazakâr kılıklı çatısını göçürmüş ve elindeki özel fikir malzemeleriyle yeni bir çatı kurmaya teşebbüs ederek, İsmet Paşanın da desteği altında kavga dövüş ede ede başarmıştır. Tabii buna sadece İnönü - Ecevit güç birliğinin eseri demek belki hatalı hatta yanlış olur. Bu aslında Ecevizmin zaferidir. Yani Ecevistlerin solist kurultay öncesi, devamlı, sistemli ve metodlu çalışmalarının büyük kazanç payıdır denilebilir.

Geri İsmet Paşa, Ecevit lehine destekçilik yapmıştır. Fakat onun bu gayreti, Ecevitin çöktüğü eski CHP çatısının solunda kurulan «ye ni» CHP çatı direğine tek bir çivi çakmaktan ibari gitmemiştir. Meselâ: Yeni CHP Parti Meclisi üyelerinin kurultayca seçimleri yapılmazdan önceki konuşmasında İsmet Paşa bir taraftan —Benim parti meclisi üyeleri hakkında bir teklifim ve listem yoktur, mevcut iki adet seçim listesi vardır ve bunların hiçbirisini de desteklemiyorum, hiç bir listenin de bana yakından ve ya uzaktan bağlanmasına izin vermedim, kurultayın bunu açıkça bilmesini isterim falan— derken diğer taraftan buna tamamen zıt düşecek tarzda — Tabii Genel Sekreter gene Bülent Ecevit arkadaşımız olacaktır. Onunla birlikte çalışacağız. — demek mecburiyetinde kalmıştır. İşte yukarıda işaret ettiğimiz İsmet Paşanın çivisi bu dur.

Zaten CHP'de mevcut bulunan bünye çatlamasını artıran bu sözlerden sonra, haricen federatif bir devlet parlamento toplantısını andıran CHP'nin ortanın solu kurultayında yapılan seçimlerin sonucu malûm. CHP'nin İsmet Paşa — Ecevit «diliminin» kesin ve de keskin zaferine mukabil, Satır - Erim «dilimi» ise hezimete uğratılmıştır. Malûm ya bütün bu olup bitenler ve bundan sonra olacak ve biteceklerin hepsi, artık, iç ve dış Ecevizim politikasına bağlanmış olacak demektir. Çünkü sayısız nimet ve bereket vaad eden ve memleketin insanından tutun arısına, karıncasına kadar topyekûn belli bir «alt yapı» ekonomik ve sosyal plânı içinde mütalea etmeye azimli bulunan Ecevizim, devrimcilik ve devranıcılık demektir. Bu yeni CHP'nin ilerici, yönetici ve çevirici «İZM» nin iki azametli ilkesinden birisi «ortanın solu Muhammedin yolu» diğeri de, «toprak işleyen, su ise kullananın»dır..

Gerçekten hasımları ne derse desin, bu yeni CHP çatısı kurmak Ecevistler için o kadar kolay olmamıştır. Bir kere Ecevizmin tek ayağı yani ortanın solu ilkesinin, gözden geçirilen bilhassa

teknik ve ekonomik materyalinin asla kâfi gelemeceğinin anlaşılması üzerinedir ki, ikinci ayak yani toprak - su ilkesi yere basmış ve yeni CHP'nin çatı teşkilinde önemli bir etken rolünü oynamıştır. Bu bakımdan da denebilir ki, ortanın solu 20. ci kurultayı, zahire çıkan şekliyle CHP tarihinde hakikaten bir «dönüm» değil, «bizce dönüşüm» noktası olma karakterini ortaya koya bilmiştir. Çünkü CHP'nin 1960'dan sonra yakalandığı «ilke» hastalığının arazlarını da açıkça belirtmek gerekmiştir.

İsmet Paşa bundan sonra istediği kadar «Biz CHP'yiz, biz bir sosyalist parti değiliz, sosyalist parti olmayacağız, bizim dışımızda kurulacak bir sosyalist partiyi Anayasa hükümlerine aykırı buluyoruz filân falan..» desin. Fakat akan zamanın silinmez bant'larına geçen bu sözler, belki de kısa bir müddet sonra, Ecevizmin «ikili ilkeleriyle» şiddetli bir çatışma haline gelecek... Ve bu nun sonunda ise, destinin destiye çarpması ka bilinden, birisi kırılırsa diğeri de mutlaka derinden çatlayacaktır. Ve artık İsmet Paşa için kendi çaktığı meşhur çivisini sökme zamanı çoktan geçmiş olacaktır.

Bilindiği üzere, CHP tüzüğüne göre kurultay, partinin en yüksek mercii ve genel kongresidir. 1968 yılında yapılan değişiklikle, kurultayın, olağan toplantısının iki yılda bir icra etmesi kararlaştırılmıştır. Bu sebeple kurultay, CHP'nin tüm hayatı demektir. Parti Meclisi ise, CHP'nin merkezî karar organı olup, parti işlerinin yürütülmesini ve partinin umumî politikasını tayin ve tespit eder. Bu Meclis, kurultayca seçilen 40 üye, bir genel başkan, kadın kolundan bir temsilci ve bir gençlik kolu temsilcisinden kurulur. Tabiatıyla genel başkan da kurultay seçer. Parti Meclisi, kendi üyeleri arasından önce bir genel sekreter seçer, ondan sonra da 14 kişilik üyeleri yine kendi üyeleri arasından seçerek, böylece partinin Merkez Yönetim Kurulu teşekkül etmiş olur. Genel Sekreter, genel başkanın temsilcisi olmakla beraber, aynı zamanda Merkez Yönetim Kurulunun da başkanıdır. Bu silsile tıpkı devlet teşkilâtına kıyaslanabilir. Kurultay — seçmen vatandaşlar; B.M Meclisi — Parti Meclisi, Merkez Yönetim Kurulu — hükûmet, genel sekre-

C.H.P.'nin XX. Kurultayında çıkan bir kavgaı İnönü ayırmaya çalışıyor. Bütün çabalara rağmen C.H.P., Ecevitin kontrolüne girmiştir.

ter — hükûmet başkanı; genel başkan — devlet başkanı, gibi.

İşte CHP Kurultayında Ecevitçi parti meclisi listesi silme kazandı. Böylece parti içi siyasî ve eski CHP'li rakipleri yenilgiye uğratıldı ve bir kısmı da «tasfiye» teorisinin uygulamasına tabi tutularak silindi. Görülüyor ki, Ecevit sol eliyle tuttuğu neşteri CHP'ye aniden sapladı ve onu ciddi bir bünye ameliyatına tabi tutarak her türlü iç ve dış parti itişmelerine, fikir saçmalıklarına v.s. verdi. Ve de «toprak - su» ile «ortanın solu»ndan başka yeni «ilkeler» dokuyacak ve sıkışma kabiliyeti fazla bir takım «alt yapı» tabirleri uyduracak kapasitede fikir ve feraset tezgâhlarını bile harekete geçirdi. Böylelikle de Ecevit, hasımları karşısında «millî genel sekreter» ünvanını da kazandı. Çünkü o, «alt yapı» değişikliğine önce CHP bünyesinde başladı.

Gerçekten ona, genel sekreterlik «çeki» ni veren İsmet Paşa, Ecevitin velinimetidir. Ama Ecevit de, şimdiye kadar İsmet Paşa «siyasî talimğâhında» gelmiş geçmiş sekreterlerin en başarılısı olmuştur. Hattâ kendi tabiriyle «CHP'nin geleneksel kapalı kadrocuları» dediği hasımları na ortanın solu kurultayında cevap verirken: «Girdiğimiz yol, insafsız bir yoldur, dökülen dökülür, kimseyi kimsenin kıskançlığına feda etmem, biz kapalı kapı yerine, açık kapı politikası güdüyoruz, geleneksel kapalı kadro çalışmasını benimseyenler olabilir, biz istesek de istemesek de bazı kişiler bizden gitmiştir, biz isteseydik, bizi çelmelemek için kalırlardı. Giderlerse de güle güle deriz» demek suretiyle de âdeta dirayetli ve otoriter bir genel başkanlık provası yapmıştır. Çünkü Ecevit'in bu «göz kırpsıları» boşuna değildir. Onun bundan sonraki hedefiyle alakalıdır. Bu hedef: Genel başkanlıktır.

Acaba Ecevit, İsmet Paşaya halef olabilecek mi? Bu sorunun cevabını Damat Toker'den dinleyelim. Sola dönük kurultayın toplandığı o günlerde, eşi ile birlikte Paris'te yaz tatili geçiren damat Toker, 18/6/1970 günlü Hürriyet Gazetesinde çıkan «Kurultay arefesinde CHP» başlıklı yazısında bakın ne diyordu: «...Bundan dolayıdır ki, uzun yıllardır ileri görüşlülük ve fikri seviye getirecek yerde kendini oyun'a, hem de ayak oyununa veren CHP'li bir takım yöneticiler kaybolmuş, silinip gitmişlerdir. Tabiat kanunları üzerine politika bina olunamaz. Paşa'nın göçe ceği, CHP dışında da spekülasyonlara konu olmuş, bir iktidar takımı, 1960'lara kadar bunu hayal etmiş, hesaplarını ona göre yapmış, fakat hayallerin hepsi boşa çıkmıştır... Bir gün İsmet Paşanın sofrasında, İsmet Paşa da varken, genel sekreter ile bugünkü iki yardımcısına takıldığını hatırlıyorum... Lâfıfe yollu dedim ki: Maşallah hepiniz gençsiniz. Allah hepinize uzun ömür versin. Ama bu uzun ömrünüzün sonunda Emri Hak vaki olduğunda, bakarsınız, cenazenizdeki çelenklerin başında gene İsmet Paşanın çelengi..»

Görülüyor ki, Damat Toker, İsmet Paşanın «ayak oyununa» gelemeceğini ve daha çok, Ecevitlerin «cenazesine» çelenk göndereceği inancındadır. Oysa Ecevit'in parti içi ve dışı takımı; «Gelecek çelengi kabul etmek yerine» üzerine bir «kartvizit» konmuş çelengi, İsmet Paşanın sağlığında kendisine göndereceğe benziyor. Çelme oyunu yapan, çelenk oyunu ile karışıyor. Nitekim tarih, tekrirden ibarettir. Çünkü «kuvveti ikbal, alâmeti zeval»dır.

Geçen gün, Cumhuriyet Gazetesinin başyazısında Nadir Nadi, Ecevit'in bu çalışmalarını ve seçimi kazanmasını bir başarı olarak alkışlamakta ve «sosyalist partilerin kurulması İsmet Paşanın müsaadesine bağlı değildir» şeklinde sözlerinden sonra, «Haydi Havırlısı» başlıklı bu yazısında şöyle devam etmektedir: «...Oysa Anayasamız, ortadadır ve alabildiğine sosyalizme açık bir anayasadır bu. İşte sayın Ecevit bu koşullar altında alt yapı devrimlerini gerçekleştirmek amacıyla çalışmakta ve her seçimde partisinin uğradığı kayıplara rağmen başarı sağlayacağını ummaktadır.» demektir. Ki, Nadir Nadi de Ecevit'in «alt yapı dâvasını» başarabileceğini ümit ederek ona zımnen CHP lideri gözüyle bakmaktadır. Bütün bu düşünceler karşısında bakalım âlîneyi Ecevit ne gösterecektir. Lâkin unutmamak gerekir ki, siyasî hesapların başarısızlıkları, «elde birlerin» daima unutulmasından ileri gelmiştir. Çünkü siyasî hayatta rol oynayacak «hesaplamaların» logaritması henüz keşfedilmemiştir.

Tekrar Gözde

Konferansın isminin «ŞARK MESELESİ TOPLANTISI» olarak tespiti ve bu yüzden çıkan ihtilâf bize her hâdisenin temelinde ideolojik kavga olduğunu ortaya koymaktadır. Dünyada farklı ideolojiler mevcut bulunduğu müddetçe kati ve devamlı bir sulhden bahsetmeye imkân yoktur. Çünkü her ideoloji kendisinin HAK olduğu inancında olduğu için kendisinin dışındaki ideolojilere hayat hakkı tanımaya mütemayıl değildir. Hâdiselerle devamlı teyid edilen bu kaideden çıkan netice şudur ki sulh, harbin devamıdır ve müstakbel taarruzların hazırlık devresidir. Zira her türlü harbin esası taarruzdur. Sulh teraneleri ise hainane niyetleri maskeleyen bir kılıftan ibarettir.

İşte Lozan Barış Konferansı ezeli ve ebedî düşmanlarımızın bize yönelttiği yeni bir taarruz hüviyeti taşımaktadır. Türk delegasyonunun müstevli kuvvetlerin elbirliği ile yönelttiği bu tecavüzleri bertaraf etmenin sövlemek milli mücadelenin zaferine gölge düşürmek ve mübarek şehitlerimizin zaferini küçümsemek olur. Bu hususta Lozan Konferansı sayısız misallere kaynak olmuştur.

KOMİSYONLARIN TESKİLİ MESELESİ

Konferansda konuşulacak mevzuların incelenmesi ve Konferans Genel Kurulunda görüşülmesi için üç komisyon kurulmuştur. Bu komisyonlar:

- 1 — Ülke ve Askerlik İşleri Komisyonu,
- 2 — Azınlıklar ve Yabancılar Komisyonu.
- 3 — Mali ve İktisadî İşlerle İlgili Komisyon.

Üç müstevli kuvvet, İngiltere, Fransa ve İtalya bu komisyonların başkanlıklarını ele geçirmişlerdi. Türk heyeti bu havatı me-selede son derece basiretsiz ve kararsız davranmıştır. İleri sürdüğü kesin tekliflerden sık sık ricat etmiştir. Bu durum ise düşmanlarımız üzerinde Türk heyetinin ile ri sürdüğü tekliflerdeki kararlılık ve direnme noktasında bir ölçü teskil etmiştir. Zayıf tarafımızı yakalayan düşman her isteğini bize dikte ettirme gavret etmiştir. Bunda da büyük nispette muvaffak olmuştur.

Konferans rivaseti ve komisyon başkanlığı meselesinde insiyatifi düşmana kaptırmamız Türk heyetinin diplomatik zaafını açıkça ortaya koymuştur.

Konferans iç tüzüünün müzakeresi sırasında konferans başkanlığı ile ilgili 3. madde görüşülürken İnönü, «Başkanlığın yalnız Fransa, İngiltere ve İtalya arasında dönmek için düşünülmüş olmasına itiraz etti; ilkin Türkiye'nin devletleri İzmir'de toplanmaya çağırması gerektiğini, bu yüzden çağırılan devlet sıfatının Türkiye'ye de verilebilmesi öne sürerek Başkanlık sırasının Türkiye'ye de gelmesini istedi. «Lozan Barış Konferansı. Tutanaklar, Belgeler» Shf. 7 Ankara 1969.

Lord Curzon insiyatifin bizim elimize geçmesini önlemek için hemen yeni bir teklif ortaya atarak başkanlık yerine genel sekreterliğin kurulmasını ileri sürmüştür. İnönü bu manevra karşısında «Başkanlık konusundaki teklifi kabul edilmediğine göre, kabul edilebilecek en küçük bir taviz sayılabileceği düşüncesinde olduğu, Türk Temsilci Heyeti üyelerinden birinin Konferansa Genel Sekreter seçilmesini sövledi. Türk Temsilci Heyetinin, Lozan Konferansı öteki devletlerle aynı eşitlik düzeyinde katılmakta bulunduğunu yeniden belirtti. «Lozan Barış Konferansı. Tutanaklar, Belgeler» Shf. 8 Ankara . En büyük tavizlerden birini vergi ve eski teklifini geri aldı. Fakat kurt politikacı Lord Curzon bunu da atlatmayı bildi ve «İsmet Paşa'nın isteğinin bu alandaki bütün örneklerle aykırı düşeceğini bildirerek, «kendi isteğini bize de kabul ettirdi. Ve Türk Heyeti uydu politikasına devam etti.

Komisyon teskili meselesinde kırılan

yetinin taleplerini öğrendiği zaman benliğini saran korkuyu yendi. Bütün delegasyonların Türklerden daha çok ağır şartlar beklediği muhakkaktı. Türkler birçok mevzulara dokunmamışlardı. Venizelos bunlara temas edilmemesini maharetle devam ettirdi ve bilhassa birinci inkıtanın sonrasındaki nefesine tam emniyet gelerek, Türklerden tavizler almaya devam etti. Hudutlar tazminat, İstanbul hariç Rum halkının mecburi hicreti ve Yunanistan'daki Türklerle mübadelesi, Patrikhane gibi esas mevzularda konferansın başlangıcında tasavvur dahi etmediği neticelere vasil oldu. Öyle ki, son celselerde talep eden daha çok oydu.»

VE BİR GARİP DURUM

Daha işin başlangıcında Türk heyeti galip bir devlet psikolojisinden uzaktı. Teati edilen notalarla konferansın 13 Kasım 1922'de başlaması kararlaştırılmıştı. Heyet 11 Kasım'da Lozan'a gelmişti. Fakat İngiliz

«Efendiler! Bu gün önümüze terkedilen bu siyasî vesika ile gelecek nesillere hattâ korkarım ki bizim nesle bile esaslı ihtilâflar doğurabilecek tehlikeli ahkamı muhtevi bulunuyor.

Bu muahede bize Balkan Harbi neticesinde o elemli günlerde elde ettiğimiz 1913 hududunu temin edemiyor.»

SÜKRÜ KAYA, Eski Dahiliye Vekili
Tarih Konuşuyor Shf. 321

bu pot ne ilk, ne de sondur. Türk heyeti henüz muhteşem zaferin havasına girmiş, o ulvi heyecanı yaşar durumda değildir. Galip bir milletin temsilcisi olmaktan çok uzakta, mağlûp veya tarafsız bir devlet delegasyonu hüviyetini arz etmektedir. Nitekim Lord Curzon bu durumu şöyle ifade etmektedir: «Venizelos, Türk murahhas he-

Millî Mücadele düşmanın en korkunç saldırılarına karşı elde bulunan küçük imkânlarla, kazma ve kürekle kazanılmıştır. Resimde makinalı tüfekte Türk kesimini döven düşman askerleri görülüyor.

tere'deki kabine buhranı sebebiyle konferans bir hafta tehir edilmisti. Böylece Türk heyeti 20 Kasım'a kadar Lozan'da beklemek mecburiyetinde kalmıştır.

Konferansın tehir edilmesi üzerine İnönü müstevli kuvvetlere bir nota göndererek sulh konferansının bir an evvel başlaması ricasında bulundu. Bu durum lehimize bir puan değildi. Düşman kuvvetler heyetimizin kalitesi ve politik kabiliyeti hakkında ilk ip ucunu bu basiretsiz davranışla yakalamış oluyordu. Kendilerinden beklenen ağırbaşlılığı gösterememişlerdi. Dünyayı kana bulayan, yüzbinlerce insanın kanına giren biz değildik ki, barış hususunda müstacelivet gösterelim. Kraldan ziyade kralcı kesilmek bize hiçbir şey kazandırmamıştır. Bunun adı politika veya sulh severlik değil, gerçekleşmesi hiç bir zaman mümkün olmavacak bir barış efsanesi için yapılan bir hafif - mesreptir. Ve hiç bir milletin diplomasi tarihinde görülmiş sev değildir.

Durum böyle olunca gerek konferans başlarken gösterdiğimiz müstaceliyet, ve hafif mesreplik gerekse konferans riyasetinin ve komisyon başkanlıklarının seçimlerinde uğradığımız mağlûbiyet bizi ondan sonraki meselelerde düşmanlarımızın istediği ortamda müzakereyi kabul mecburiyetinde bırakmıştır. Komisyon başkanlıklarını ele geçiren düşmanlar, gündemlerine görüşülmesini istedikleri mevzuları almışlar, istemediklerini almamışlardır. Bir çok meseleyi yerinde ve zamanında müdahale

Geçirelim

ederek anlatma fırsatları kaçırdığı için son raki celselere terkedilerek işin heyecan ve ehemmiyeti kaybettirilmiştir. Sonraki celselerde talik edilen meselelere dönüldüğü zaman da «bu problemin geçen celselerde görüşüldüğü ve binaenaleyh yeniden görüşülemeyeceği itirazıyla karşılaşılmıştır.

Böylece esas görüşme, düşmanın hazır ladiği metin üzerinde olmuş, bize de kontrataklardan (eğer becerebilseydik) kendi görüşlerimizi telkin etme imkânı kalmıştır. Fakat durumumuz tetkik edildiğinde görü lür ki, tecrübeli düşmanlar buna da fırsat vermemişlerdir.

Lozan Konferansının müessir simala- rından Lord Curzon, İnönü'nün ve Türki- ye Hevetinin ehliyeti noktasında kat'î bilgi ye sahipti. Bu işlerde çok amatör olduğunu biliyordu ve bunu bir defasında İnönü'ye bile sövlemisti. İnönü hatıralarında sövle anlatıyor. Lord Curzon'un «Ruslarla ihtilâ fa ne zaman düşecek, ne zaman mücadele-

lı değildi. Reaksiyonlar daima düşmanları- mızın politikasına göre ayarlamış ve müsta kil bir politika takib edilememişti.

İşte bu ihtilâf mevzuu ile ilgili olarak İnönü kaleme aldığı önsözde sövle divor: «Bunun üzerine Fransız Başvekilli M. Poin care ile görüşmemiz oldu. M. Poincare be nim ne konuşacağımı öğrenmek istiyordu. Kendisine hazırlamış olduğumuz bir açış konuşması bulunduğunu söyledim. Mütte- fiklerden İngiliz Hariciye Nazırının, Konfe rans namına, yalnız teşekkür edeceğini, baş ka bir şey yapmavacağını söyledi. «Ben de yalnız teşekkür ederim» dedim. M. Poirca ré merak etti, konuşmamın ne olduğunu görmek istedi. Çıkardım, gösterdim. İçin- de bir çok şikâyetler vardı. Memleketimizin gördüğü tecavüzleri, haksızlıkları anlatı- yordum. İlk anda bövle bir catısmaya va- rılmaması için M. Poincare çok ısrar etti. Nihayet bir iki kelime değiştirmeyi kabul, başka bir şey değiştirmemekte ısrar ettim. Ayrıldık.» — Tutanaklar. Belgeler Prof.

ğu hakları savunan Türk heyetinin politik ehliyeti, anlatılan bir kaç vakıa ile ortaya konmuş oluyor.

Kazanılan zaferler ne kadar büyük ve akıl almaz olursa olsun, millet kendi istik- lâlini koruma ve kurtarma hususunda ne kadar hassas bulunursa bulunsun, eğer bu hassasiyeti değerlendirecek; askerî zaferle- rin siyasi ve iktisadî semerelerini devşire- cek politik bir kurmay kadrodan yoksunsa, o milletin kaderinde değişecek hiç bir şey yoktur. Kazandığı zaferler sadece birer öğünme vesilesi olmaktan öteye gidemeye- cektir

İşte Istiklâl Harbinin bir noktada de- ğerlendirilmesi budur. Millet insan üstü bir gayret ve fedakârlıkla düşmanı kovmuş istiklâline ve ideolojisine toz kondurmaya çağını ispatlamıştır. Ama Sakarya'da kazan dığı kesin zaferi, Lozan'da kaybetmiştir. Yukarıda zikredilen Lord Curzon'un sözle ri bu durumu açıkça izah etmektedir.

«Eğer Birinci Büyük Millet Meclisi se- çimin yenilenmesine karar vermemiş olsa ve vazifesine devam etseydi, Patrikhaneyi milli hudutlar içinde bıraktıran, Oniki ada- yı Türk milli hudutları içine almayan, Yu- nanlıları tazminata mecbur ve mahkûm et-meyen, Batı Trakya'da Türk ekseriyetini sınırlarımız içinde toplamayan, Musul'da Türk Bayrağını dalgalandırmayan, o za- manki adıyla «Sancak» olan Hatay'ın Ana- vatana daha kolay avdetine imkân hazırla-mayan bir muahedeyi kabul etmemiz müm- kün değildi...» Hüseyin Avni Ulaş. Tarih Konuşuyor. Cilt: 4 Shf. 1853.

Tenkit üstü bir mahiyet verilmeye ça- lışılan Lozan Antlaşmasının açık hüviyeti ve bilânçosu ortadadır. «Lozan'ın mükem- mel bir eser olduğunu iddia etmek 40 yıl- dır hâdiselerin ortaya koyduğu hakikatleri red ve inkâr etmek olur.» C. Kutay. Tarih Konuşuyor. Cilt: 1 Sayı: 4. Mayıs 1964.

Biz millet olarak hâdiselerin sarahatle ortaya koyduğu hakikatleri red ve inkâr edenlerden olmayacağız. Hâdiselerin teyid ettiği bu hakikatleri acı ve zor da olsa bü- tün çıplaklığı ile görüp, önümüzdeki uzun mücadele yılları için ders çıkaracağız. Lâ- yıfı olmayan bir şeyi göklere çıkarmak, ha- kikatleri gizlemek veya ters göstermek bel ki bazı şahısların ayıplarını örter, onlara haksız bir şöret temin eder, ama, bundan millet lehine de bir fayda temin edilemez. Er geç hakikatleri görüp, maskeleri yırtan millet evlâtları perdeyi aralar ve prangaya vurulmuş millî dâvâların haysiyetini kur tarır.

İncelememizin bundan sonraki kısmın da üzerinde duracağımız meseleler Lozan' da verilen ideolojik tavizlerdir. Yahut mil- letçe bizi Lozan'ı yeniden gözden geçirme- ye mecbur bırakan hususlardır.

Her millet kendi istiklâline gölge düşü ren antlaşmaları yırtıp parçalamıştır.. Hür- riyetin bedelini çok pahalıya ödemiş bir milletin evlâtları olarak altın tas içinde verilen bu zehiri de vutmavacağız.

(Devamı gelecek sayıda)

Patrikhaneyi Millî Hudutlar içinde bıraktıran, Oniki adayı Türk Millî Hudutları içine almayan, Yunanlıları tazminata mecbur ve mahkûm etmeyen, Batı Trakya'da Türk ekseriyeti- ni sınırlarımız içinde toplamayan Musul'da Türk Bayrağını dalgalandır-mayan o zaman ki adıyla «Sancak» olan Hatay'ın Anavatana daha kolay avdetine imkân hazırlamayan bir muahedeyi kabul etmemiz mümkün de- ğildi.»

HÜSEYİN AVNİ ULAS

ye başlayacaksınız?» tarzında bir sualine şöyle dedim: «Çok mahrem olarak haber vereyim ki, Ruslarla münasebetimiz çok ya- kındır, çok samimidir. Ruslarla çok içli dış lı olmuşuzdur.» Ben bunları söyler söyle- mez Lord Curzon kahkaha ile güldü: «Ama- tör diplomat» Sen de Loyd George gibi ama- tör bir diplomasın. Kime sövliyorsun bun ları?» — İnönü'nün Hatıraları Ulus Gaze- tesi 13 Eylül 1968— diyerek bu eksikliğini yüzüne vurmuştu.

Amatör bir diplomatla karşı karşıya olduğunu anlayan kurt politikacı İnönü'ye karşı özel bir görüşmesinde şunu da söyle- mişti: «Sen manevraya çok alışkınsın ama düşündüklerini tatbik ettirmeyeceğim.» İs- met İnönü Lozan Barış Konferansı Kitabı mın Önsözü Sh: 7 Ankara 1969 — Hâdiseler maalesef bu hainin sözünü teyid etmiş- tir.

BİR AMATÖRLÜK ÖRNEĞİ DAHA

Konferans açıldığı zaman İsviçre Rei- sicumhurundan sonra konuşma yapıp ya- pılmavacağı, yapılacaksa kimlerin konu- sha yapacağı münakaşaya sebep olmuştu. Düşmanlarımız bizim konuşmamızı istemi- yordu. Bilhassa İngilizler sadece reiscum- hurun konuşmasına kendilerine teşekkür et melerine, ve bir müddet sonra çiğneyecek- leri barış teranelerini tekrar etmek istiyor- lardı. Her meselede söz sahibi olan ve me- seleyi istediği istikamete sürükleyen İngi- lizlerdi. Türk Hevetinin durumu ise, keçi- nin kuyruğuna bakarak hava tahminlerinde bulunan Erkân-ı Harb'in cehaletinden fark

Seha Meray Shf. 6 Ankara 1969.

Kendisinin söz sahibi olduğu bir mese lede bir başkasının müdahalesine ve mura kabesine imkân veren bir heyetten zafer beklemek bir hayal idi. Ve nitekim öyle oldu.

Türkiye'nin bugünkü siyasi temelini teşkil eden Lozan Antlaşmasını imzalayan ve milletin kan döküp can vererek korudu

Birinci Cihan Harbi mağlûbiyetimizden son- ra, yurdumuzdan bir pay almak isteyen devletlerden biri de Fransa'dır. Milletimi- zın imanla şahlanışı karşısında kendi yuva- sına çekilen Fransa'nın Lozan delegelerin- den Baupard ve Barrere'nin karikatürleri

29 — KABİR AZABI

Bize göre kabirde azap vardır. Mu tezele ve Cehmiyye mezhebinde olanlara göre yoktur. Bunlar: Biz görüyoruz ve muayene ediyoruz ki ölü, kendisine verdiğimiz elemeleri duyor bu iş, göz önünde nasıl ise gaib de de öyledir diyorlar. Görüleni esas alıp da görülmiyeni ona gıyas etme mebedinden hareket eden bu ha taraftarları, cansız varlıkları Allah'a tesbih ettiklerine, nizami, sıfatı, iman etmiş olanların cehennemden çıkacaklarını ve miracı inkâr edenler. Biz ise bunlar haklıdır, ancak akıl bunların mahiyetini idrakten acizdir demektedir. Nasıl ki Hz. Peygamber «Allah'ın yarattıkları üzerine düşünün, yaratıcı üzerine düşünmeyin» buyurmuştur. Bu sözü ile Hz. Peygamber insan aklının zayıflığını göstermek istemiştir. Halbuki bunlardan inkâr ettikleri şeylerin doğruluğuna ayrı ayrı deliller vardır. Cenab-ı Allah «Biz onlara yakın da iki defa azap eedeceğiz» (Tevbe 101) buyuruyor Bu iki defadan biri kabirde, biri de ahirettedir. Diğer âyetlerde «Bu azaptan başka bir azap» keza «Onlar büyük azaptan başka en yakın bir azabı tattıracağız.» (Secde 21) bu yakın azap da kabir azabıdır. Keza «Hiçbir şey yoktur ki Allah hamd ile tesbih etmesin» (İsra 44) ve «Biz mizanları dosdoğru kuracağız.» (Enbiya 47) buyurulmuştur.

30 — ARZULARINA UYANLAR

Bidat: Dinde Türeyen adetler ve ya müslümanlığa sonradan giren şeyler. Bunları benimseyenler ile arzularına ve heveslerine uyanlar ateşte kalacaklardır. Bu hadis ile sabittir.

31 — CENNET VE CEHENNEM

Cennet ile Cehennem ikisi de yaratılmış bulunmaktadır. Mutebile Kaderiyye ve Cehmiyye mezhebinde olanlar, hâlen cennet ve cehennem ihtiyacı olmadığını kabul etmezler, Allah aciz değildir, ihtiyaç olunca onları yaratır, diyorlar.

Halbuki Kur'an-ı Kerim'de «Gökler ve yer genişliğinde olan Cennet günahdan sakınanlar için hazırlanmıştır.» (Ali İmran 133) âyeti bunların hazır olduğunu açıklamaktadır. Onların dediği söz ise, Allah'ın bu haberini yalanlamaya varır. Bu mesele içinde diğer bir mesele var, bize göre cennet ile cehennem «şey» denilemez. Mütezile ile kıyamet, mahlûktur fakat gözümüze görünmez; insan ölünce açıklanır, görünür, zira Hz. Peygamber: «Bir kimse ölürse kıyameti kopar» buyurmuştur derler, mânâsındadır. Halbuki bu hadise öldükten sonra insana saadet ve şekavet hâli görünür mânâsındadır. Bir de, onlara göre «Cennet ve Cehennem sona ereceklerdir Zira her ikisi amellerin sevaplandırılması veya cezalandırılması içindir. Ameller ise mahdud ve sonu gelen şeylerdir Bu fikirleri de yanlışdır. Zira Kur'an-ı Kerim'de: «Onlar için noksanlanmayan mükafat vardır.» (Fussilet 8) keza «Ne tükenir ne yasa sak edilir» (Vakıa 33) buyurulmaktadır ki bu açık beyan karşısında bunlar fânidir denir mi? Ama denilecek

İSLÂM AKÂİDİ

Te'lif Eden: İmamı Maturidi

6

ki Cennet ile Cehennem sonsuz olurlarsa «bekası sıfatı da Allah'a ortak olurlar.» Buna cevap veririz: Cennet ile Cehennem sonsuz devam etmesi Allah'ın bekâ sıfatı da iştiraki icap etmez; zira bunlar yok iken sonradan var edilmişlerdir.

32 MELEKLER

Meleklerin hepsi, günah işlemekten torunmuş (masum)durlar. Harut ile Marut adını taşıyan iki melekten maadâsı itaat için yaratılmışlardır.

Şeytanlar ise şer için yaratılmışlardır. Yanız bunlardan bir tanesi Heyyim oğlu Hâme müstesnadır. Zira bu Müslüman olmuştur.

33 — YARATILIŞ (Fitrat):

İnsanlarla cinler, hepsi fitratlarına göre yaratılmışlardır. Fitrat, Mu tezeleyle Eş'arilere göre İslâm demektir. Bundan ötürü kâfir, kendi fiili ile kâfir olur, denilen Ehl-i Sünnet ise fitrat, hilkat demektir. Çünkü Cenab-ı Allah Kur'an-ı Kerimde «Allah ın fitratı»; (Rum 30) buyurulmuştur bu ise Allah'ın hilkati, demektir. Peygamberin hadisindeki fitrat da bu mânâdadır. Peygamber diyor ki: «Her çocuk fitratı üzere doğar sonra anası, babası onu Yahudileştirir ve hristiyanlaştırır, içindekini dile getirmeye kadar» Bu, çocuk doğuşu yaratılış üzerine bırakılırsa, yaratıcının varlığını düşünüp bulurdu, ama ana ve babası onu hristiyan veya Yahudi olmasına sebep oluyordular, demektir.

Bu konu ile ilgili meseleler: Bir kimse de, Allah gökde midir yerde mi, bilmiyorum derse, Allah'a mekân düşünmüş olduğu ve onun mekânında aradığı için kâfir olur. Allah arş üzerindedir demek de böyle. Eğer Lokman veya Zülkarney Peygamber midir? Değil mi, bilmiyorum derse kâfir olmaz. Ama Musa ve İsa Hz. ber oldukları menhustur. (Kur'an âyetleri de açıkça bildirilmiştir). Eğer bir kimse yarın kâfir olacağım, diye niyet ederse, daha o saat kâfir olur. Kişi küfür kelimesini kendi ihtiyarı ile söylerse söylediğine inanmazsa da kâfir olur. Sarhoş iken böyle bir söz sarf ettiği takdirde ise kâfir olmaz.

34 — YEZİDE LANET EDİLİR Mİ?

Yezid'e lanet etmek, câiz değildir Zira o fâsik bir adamdır; fâsikların ise bağışlanması caizdir.

35 — PEYGAMBERLER:

Emir ettikleri şeylerle vazifelenmek ve nehy ettikleri şeylerden kaçınmak için, Allah'ın Peygamber göndermesi haklıdır. Birtakım kimseler buna lüzum yok, zira Allah'ı emre-

dilen şeylerden menfaati ve nehy edilenlerden zarar yoktur, faydası olmayan bir şeyle meşgul olmak ise hafifliktir, derler. Halbuki bu emir veya nehyedilen şeylerde memur olanların menfaatlanması hikmeti vardır. Onlar, Allah'ı Peygamberler göndermesi iyilikleri ve kötülükleri bildirmek için ise akıl buna kâfidir derler. Biz ise dinin hükümlerini ve eşyanın tabiatlarını bilmek hususunda aklın payı yoktur, deriz.

36 — EVLİYANIN KERAMETİ

Evlîyanın kerâmetleri bulunduğu doğrudur. Bu hususta mutezilenin şüphesi yersizdir. Onların, eğer evlîyanın kerâmeti caiz olsaydı, insanlar mucize ile kerâmet arasını ayırmaktan aciz kalırlardı diyorlar. Halbuki Peygamberlik davası zamanında zuhura gelenlerdir. Kerâmet böyle değil: Hemde kerâmeti inkâr etmek, Meryem'in kerâmeti zikredilen şu Kur'an âyetini: «Her ne zaman Zeke riyâ Miharapta Meryem'in yanına gir di ise orada yiyecek bulmuştur.» (Ali İmran 32) ve Belkısın tahtı zikredilen âyeti ve Hz. Ömer'in İran'da harp eden komutana «Ey Sariye dağ tut, dağ, diye nidasının işitildiğini inkârı varır.

37 — PEYGAMBERLERDE İSMET

İnsanlar ve cinler günahattan korunmuş (masum) değildirler, ancak resuller ve nebiler büyük günah işlemekten korunmuşlardır. Eğer bunlar günahattan korunmuş olmasalardı yalan söylemek ihtimali tamamen ortadan kalkmış olmazdı. Lâkin bunlar küçük günahlardan korunmaz değildirler. Zira bir kimse bir belâyâ uğramadıkça, belâyâ uğrayanlara şevkatli olmaz. Peygamberlerin şevkati ve şefaati zayıf olmasın diye bunlar küçük günahlardan korunmamışlardır. Mutelîze diyor ki: Peygamberler, büyük bütün günahlardan masundurlar; zira bunlar Peygamberlerin şefaata selâhiyetleri bulunduğu kabul etmezler.

38 — RESUL VE NEBİ:

Resûl ünvanı taşıyan Peygamberler Cibrail vasıtasıyla Allah'ın vahiyine nail olmuş zatlardır. Nebi olanlardır. Mütezile diyor ki: Peygamber ile vahye nail olmuştur veya uykuda sadık rüya halinde kendilerine bu hal gösterilmiş, yahut kendilerine ilham edilmiştir.

39 — PEYGAMBERLERDE ZELLE

Peygamberlerin sürçmesi, bir hatayı vahyden evvel yapmalarındır. Davud'un vahyden evvel Orya'nın karısı ile evlenmesi gibi. Yahut daha iyiyi bırakarak iyile neyletmeleridir. Adem Aleyhisselâmın Allah'ın adını saygılamak (cennette ebedi kalmak

istememesi demek olacak) için men edildiği şeyden sakınmayı bırakması gibi ki bu yüzden Cenabı Allah «Adem Rabbine isyan etti ve azdı» (Taha 121) buyurmuştur. Allah'ın bu sözü men etmek bakımındandır. Yoksa günah-ı kebirinin ve azgınlığının gerçekten varlığını belirtmek için değildir. Nitekim diğer bir âyetinde «Adem unuttu biz onda azim ve sebat bulamadık» (Taha 115) buyurulmuştur.

40 — EFDAL OLANLAR MESELESİ:

En faziletli olan kimdir konusun da türlü türlü sözler söylenmiştir. Bunların içinde doğru olan Hz. Peygamberimizin efdal olduğudur. On dan sonra Peygamberler bütün yaratıkların en faziletli olanıdır. Hz. Muhammed'in (S.A.V.) ümmetinden en efdal olanı ise Ebû Bekir, sonra Ömer, Osman Ali'dir Allah hepsinden razı olsun.

İnsan oğullarının içinde Peygamberler gibi seçkinler meleklerin seçkinlerinden daha efdaldır. Meleklerin seçkinleri Adem oğullarının halk kısmından efdaldır. Halk tabakası da meleklerin seçkin olmayan armadan (avam tabakasından) efdaldır. Râfıziler Hz. Ali'yi Ebû Bekir Hz. Ömer ve diğer ashaba tafdil ederler. Bunlar şu hadise dayanırlar: «Peygamber yâ Rab kullarından sana en sevgili olanı yanıma gönder, şu kuştan benimle beraber yesin, diye dua ettiği zaman yanına Ali gelmiştir. Aynı zamanda Ali sahabelerin en seçii ve küfürden en uzak kalmış olanı ve en âlimidir derler. Ehl-i Sünnetin delili ise, Hz. Peygamberin şu «Ebû Bekir size orucun ve namazın çokluğu ile üstünlük sağlamış değildir. Onun sizden efdal olması kalbi ni dolduran mânâdan muhabbet ve sadakattandır.» hadisidir. Ömer'in oğlu Abdullahhan da «Bizi daha Peygamberin sağlığında Hz. Muhammed ümmetinin en faziletlisi Ebû Bekir, Ömer, Osman, Ali'dir derdik,» diye bir hadis nakledilmiştir. Yukarıda rivayet edilen kuş hadisinin mânâsı ise: kullarından bana en sevgili olanı gönder demektir. Yoksa Ali'nin diğer peygamberlerden de efdal olması lâzım gelirdi. Ali'nin ashabın en seçii ve en âlimi olduğuna dair söylenilen sözler ise doğru değildir. Ehl-i sünnetin bazıları Hz. Ali'yi Hz. Osman'a tafdil ederler.

41 — İMAMET MESELESİ:

Nebilerden ve Resüllerden sonra bir imam ve devlet başkanı seçimi amme tarafından kabul edilmiş bir hak (vecibe) dir. Fikir adamlarından bir kısmı iman seçimi insanlara gerekli (dini bir farz) değildir, zira imama zulmü ve fitnenin giderilmesi için ihtivac hasıl olur. Zulüm ve fitne kalkınca da hükümdara ihtiyacı kalmaz, derler. Biz bu müessesenin gerekli olduğu fikrindeyiz; Zira Peygamber Hazretlerinin ölümünden sonra ashap bir imamın vacip olduğunda ittifak etmişlerdir. Gerçi o günlerde ihtilâf vukua gelmişti.

(Devamı 14.de)

Amerikan Yahudilerinin ürünlerimize yeni darbesi AFYON MESELESİ

Geçen hafta Amerika Adalet Bakanı John N. Mitchell, uyuşturucu maddeler konusunda bir konuşma yaparak; afyon ihracatına müsaade ettiği için Türkiye'nin ekonomik yönden cezalandırılmasını istemiştir. Böylece hashaş mevzuu hafta sonunda kamu oyunda tekrar tartışma konusu olmuştur.

MİLLİ EKONOMİ'DE HASHAŞIN YERİ NEDİR?

Türkiye için hashaşın önemi büyük tür. Memleketimiz dünya hashaş piyasasını elinde tutan 4 ülkeden biridir. Havaşın millî ekonomideki toplam değeri yetmişbeş milyon lira civarındadır. Türkiye'ye, hashaştan elde edilen afyon sakızı ve dış kabuk ihracatında yılda üç milyon dolar döviz girmektedir. Bu rakamların ekimin üçte iki nisbetinde azaltılmasından sonraki rakamlar olduğu unutulmamalıdır. Havaş mevzuunda hükümet herhangi bir sınırlamaya gitmeseydi, yıllık gelirimiz rahatlıkla 200-250 milyon lirayı bulacaktı.

Ayrıca üzerinde durulacak bir diğer konu gerek afyon sakızını, gerekse dış kabuğun ham madde halinde işlenmeden ihrac edilmesi. Eğer afyon sakızı ve dış kabuk kurulacak tesislerde işlenirse, bugün 75 milyon lira civarında olan hashaşın millî ekonomideki değeri 100 milyon lirayı rahatca bulacaktır. Bu konuda bir kaç yıl önce Macarlar, kurulacak bir morfin fabrikasına kredi temin etmeyi, buna karşılık fabrika ürünlerinin bir kısmını dünya piyasasındaki fiyatları göre satın almayı teklif etmişlerdir. Bu teklif cevapsız bırakılmıştır. Halbuki milletin alın terini değerlendirecek böyle fabrikalara bir an önce tesisi gerekir. Bunların verine yabancı sermayeye liike otomobil liike esya vb. gibi gereksiz fabrikaların kurdurulmasının manası nedir?

HASHAŞ EKİMİNİN DARBELENMESİ

Dünya üzerinde nüfusun artması, ilmin gelişmesi ilaç sanayinin günden güne hızlandmaktadır. İlaç sanayinin gelişmesi ile birlikte bu sanavide kullanılan afyonun miktarı da gün geçtikçe artmaktadır. Türk afyonu ise dünya piyasasına kalitesinin üstünlüğü ile daima en iyi fiyatlarla müşteri bulmuştur. Yatırımların bu kadar verimli bir sahaya kavdırılması üreticive sahip olunması elzemken, Türkiye'de bilhassa son yıllarda afyon ekimi devamlı surette tahdit edilmiştir.

Hashaş ekimi 1946 yılına kadar 42 ilde üvulanmaktaydı. 1966-1967 üretim döneminde bu illerin sayısı 21'e, bir yıl sonra 18'e, daha sonra 11'e düşürülmüştür. 1969-1970 üretim devresinde bu sayı 9'a inmiştir. Bu yıl hashaş ekimini sadece 7 ilde yapılması hükümetce kararlaştırılmıştır. Nihayet 30 Haziran 1970 tarihli resmî gazete de vavınlanan son bir kararname ile 1971 sonbaharından itibaren hashaş ekiminin sadece 4 ilde yapılmasına karar verilmiştir. Alınan karar hashaş üretimine dolayısıyla millî ekonomiye vurulan bir darbedir.

Afyon ekiminin bazı bölgelerde vasaklanması, bir çok aileyi zor durumlara düşürecek. Milletin üzerinde oynanan kumar ve milletin ızdırabı ne zaman bitecektir.

KÖYLÜMÜZÜN AKİBETİ NE OLACAK?

Memleketimizde hashaş üretimiyle geçimini temin eden 70 bin fakir köylü ailesi vardır. Türkiye Ziraat Odaları Birliği'nin neşrettiği 1969 yılı ziraat ve iktisadî durum raporunda bu husus belirtilerek şöyle denilmiştir:

«Afyon, dönüm başına en yüksek geliri sağlayan özel bir bitkidir. Büyük bir arazi sıkıntısı içinde olan küçük Türk çiftçileri, bir-iki dönüm afyon ekerek bu sıkıntıdan kurtulma yolunu bulmuş, ona göre bir düzen kurmuş iken, bu gelir kavgasını tıkayarak temiz ve saf insanları üç-beş seriseriyi vola getirmek için bu gelirden mahrum etmek insanlığa ve insan haklarını korumaya çalışan bir teşkilata yakışmasa gerktir.»

Memleketimizde bilhassa Orta Anadolu'nun dağ kövlerinde tek geçim kavgası hashıştır. Ayrıca hashaştan yağ üreten yüzlerce küçük yağhane, burada çalışan işçiler vardır. Bütün bu fakir insanlar şimdi ne olacaktır?

Alınan kararlar insafsız bir şekilde mazlum millet evlatlarının kazançları ellerinden alınmaktadır. Komprador Yahudi'nin suistimallerine göz kırpanlar, fakir milletin helâl rızıkla ovnamaktalar. Köylünün, işçinin, memurun, esnafın elinden tutması, ona sahip olması gereken iktidarlarmız milletin alın terini, Amerika'nın Yahudi Adalet Bakanının isteğiyle Bevnemlel Yahudi sermayesine peşkeş çekmektedirler.

Milletimizin temeli toprağa bağlı köylü ırgatlaştırmakta, işçi insanca ve müslümanca yaşayamaz, esnaf ve tüccar faiz baskısıyla nefes alamaz hale gelmekte ve millet ekonomik bir yıkıma sürüklenmektedir.

MİLLİ EKONOMİNİN HATIR İÇİN YIKIMI

Millî ekonominin çeşitli dallarda çökertilmesi elbette tesadüfen olmamaktadır. Meselâ afyon konusunda Amerika'nın Türk hükümetine yaptığı baskıyı daha evvel açıklamıştık. ABD. Yahudi Adalet Bakanı Mitchell'in sözleri bu görüşün doğruluğunu bir kere daha tevid etmiştir. Mitchell'in konuşmasını cevaplandırarak Başbakan Süleyman Demirel, «Afyon ekimi 29 ilden 4 ile indirilmiştir. Bunu bir insanlık borcu olarak yaptık. Biz bunları kimsenin baskısıyla yapmadık, anlaşmalar ve sorumluluk duygusuyla yaptık» demiştir.

Amerikalı devlet adamının açıkça işlerimize müdahale manzarası arzeden bu konuşmasına karşılık millî bir politika anlayışıyla derhal hashaş üretimindeki kısıtlamaların kaldırılması icap ederdi. Böylece hiç kimsenin Türkiye'nin istiklâlini ve millî varlığını zedeleyen davranışlarda bulunmasına müsaade edilmeveceği ortaya konulmalıydı. Ancak hükümet yetkilileri meselevi sadece bir demeçle geçiştirmeye çalışmışlardır.

Amerikan dışişleri bakan yardımcısı Richardson afyon mevzuunda «Zor bir mesele amma Türkiye anlayış gösteriyor» şeklindeki bevanatı hashaş ekim sahasının sınırlandırılmasının insanlık borcu olarak değil, Amerikan hükümetinin baskısıyla yapıldığını açığa çıkarmıştır. Richardson'un demeci avnı zamanda Demirel'in Adalet Bakanı Mitchell'e cevabının sadece vaziveti kurtarmak çabasıyla sövlenmiş bir blöf olduğunu ortaya koymuştur.

Türkiye'de millî bir politikanın takip edilebilmesi için devlet adamlarının millete karşı sorumlu olmaları gerekmektedir.

AMERİKA NEDEN TÜRKİYE'Yİ HEDEF ALDI?

Amerika Birleşik Devletleri narkotik bürosuna göre, ülkedeki kakac eroinin ekserisi Türkiye'den girmektedir. Avrupa ve Amerika'da gencliğin uyuşturucu madde iptilâsını önlemek için bu kaçakçılığa mani olunması gerekmektedir.

MÜSTAHSİLİN MALINI KAÇAKÇIYA SATMASININ SEREBİ

Senelerdir köylünün aldığı her şey kat be kat arttığı halde hashaş mahsulünün değeri sabit tutulmuştur. Kaçakçının 180 liraya aldığı afyon sakızının kilosuna Türk Malzeme Ofisi sadece 90 lira vermektedir. Böylece imkânları son derece kısıtlı, geçimini yalnızca hashasa bağlamış bulunan müstahsil zarurî ihtivaclarını karşılayabilmek için mahsulünü kaçakçıya satmaya mecbur kalmaktadır.

O halde yapılması gereken hashaş ekiminin sınırlandırılması değil, hashaş alımına tahsis edilen miktarın artırılmasıdır. Köylünün alın terinin devlet elivle değerlendirilmesi Türkiye'de kaçakçılığı kökünden önleverecektir. Meselâ hashaş üretimi yapan ülkelerden Hindistan'da hükümet vetistiricive gerekli kolavlığı göstermektedir. Bunun neticesinde çiftçi afyonunu kanunî olarak devlete satmayı daha kârlı bulmaktadır.

Ancak Amerikan Yahudi devlet adamları kaçakçılığı değil hashaş üretimini önlemeye çalışmaktadırlar.

(Devamı 14.de)

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

«Marx, «eşit hak» der; gerçekten burada eşit hak vardır; ama burada söz konusu olan şey, henüz «burjuva hukuku»dur; bütün hukuk gibi, eşitsizliğe dayanan, eşitsizliği varsayan burjuva hukuku. Bütün hukuk, farklı insanlara, aslında ne özdeş ne de eşit olan farklı insanlara, tek bir kuralın uygulanmasından ibarettir. Bundan ötürü, «eşit hak», aslında eşitliğe bir saldırı, bir adaletsizlik demektir. Gerçekte, herkes toplumsal hasıladan, kendisi tarafından sağlanan toplumsal çalışmanın eşit bir parçası için (yukarıda belirtilen çıkarmalarla) eşit bir pay alır.

Halde, komünizmin ilk evresi, ad: eşitliği gerçekleştirmez; zira bakımından insanlar arasındaki eşitsizlikler devam edecektir, ama insanın insan tarafından sömürülmesi de imkânsız olacaktır. Çünkü üretim araçlarını, yani fabrikaları, makinaları, toprağı vb. özel mülkiyet kimse kendine male demeyecek. Lassalle'ın genel olarak «eşitlik» ve «adalet» üzerindeki karışık ve küçük burjuva formülünü çürüterek, Marx, yalnız üretim araçlarının bireyler tarafından temellükü «haksızlığını» yıkmakla başlamak zorunda olan, ama öteki haksızlığı, tüketim eşyalarının (ihtiyaçlara göre değil) «çalışmaya göre» üleşimi haksızlığını, birden bire yıkmakta yeteneksiz bulunan, komünist toplumun gelişme seyrini gösterir.

Marx, sadece insanlar arasındaki kaçınılmaz eşitliği değil, ayrıca üretim araçlarının toplumun tümünün ortak mülkü haline dönüşümünün (kelimenin alışılmış anlamında «sosyalizm»in), tek başına üleşimdeki kusurları, ve, ürünler «çalışmaya göre» dağıtıldığına göre, hükümferma olmakta devam eden «burjuva hukuku»nun eşitsizliğini ortadan kaldırmaya-acağı gerçeğini de, sıkı sıkıya hesaba katar.» (1)

Bütün bu ifadelerden anlaşılacak tadır ki, nazariyeye göre, toplum kapitalist dönemden sosyalizme. Burjuva devletini yıkıp, yerine proleterya diktatörlüğü nü kuracak, özel mülkiyet yok olacak, ve herkes çalıştığı kadar, tüketim mallarından istifade edebilecektir. Bu nazariyenin, ifade edilen safhalarının tatbikatını ileride göreceğiz. Gerçek durumu Lenin komünizmin iki safhası içinde varid telakki edebileceğimiz bir pasajı iyice açıklar.

«(Burada, bütün vatandaşlar, silahlı işçiler tarafından teşkil edilmiş bulunan devletin ücretli görevlileri haline dönüşürler. Bütün vatandaşlar, bir tek devlet «karteli» nin, bir tek tüm halk «karteli»nin görevlileri ve işçileri olurlar.) En önemli olan şey, herkes eşit bir çaba göstermesi, çalışma kurallarına tamamen uyması ve eşit bir ücret almasıdır.» (2)

Evet Lenin haklıdır (!). Komünist toplumda bütün fertler, yalnızca komünist partisi tarafından sevk ve idare edilen, komünist devletin, azat kabul etmez köleleri haline gelirler.

3

KOMÜNİZMİN SON SAFHASI

Komünizmin birinci safhasının; devletin yıkılıp, yerine işçi sınıfı diktatörlüğü kurulduktan sonra başlayan, herkesin topluma verdiği kadar almasını temin etme faraziyesine dayanan bir toplum yaşayışı olduğu tarzındaki komünist inancı nakletmiştik. Marx bu safhaya eşitliğin saltanatı devresi diyordu. Herkes topluma verdiği kadar pay almış olacaktı. Ancak bu birinci devrede devlet, gene var olmakta devam edecek, sınıf farkları (tezatları değil) mevcut bulunacaktı. Toplum bu safhadan sonra komünist toplumun en son safhasına varmış olacaktı. Şimdi bu hayali de görelim. Komünizmin yurdumuzda meydana getirdiği hadiselerin mânâsını ve gayesini açıklığa çıkarmak üzere yapılan bu incelemede, komünizmin tezlerini tenkid etmek zaman zaman az bir ver işgal edecektir. Zira yazının ana gayesi bir sistem kritiği değil zaten milletimizce iğrençliği hissedilen komünizmin mahiyetini ve gayelerini bütün açıklığı ile ortaya koymaktır. Bu hatırlatmayı yaptıktan sonra, komünizmin son safhası hakkındaki komünist hayalini vakından inceleyelim.

KOMÜNİZMİN SON SAFHASINA NASIL GEÇİLECEK?

Lenin'in naklettiğine göre Marx diyor ki:

«... Komünist toplumun üstün bir aşamasında, bireylerin iş bölümüne köleleştirici bağımlılığı ve onunla birlikte kol ve kafa emeği arasındaki karşılık kaybolacağı zaman; çalışmanın sadece bir yaşama aracı olmaktan çıkıp, bir ilk hayatı ihtiyaç ha-

line geleceği zaman; bireylerin çok yönlü gelişmesiyle, üretim güçlerinin de artacağı ve bütün kolektif zenginlik kaynaklarının bollukla fışkıracığı zaman: ancak o zaman burjuva hukukunun sınırlı ufku kesin olarak aşılabilecek ve toplum, bayrakları üstüne (herkesten yeteneğine) göre her kесе ihtiyacına göre yazabilecektir» (3)

Marx'a göre komünizmin son safhasında, herkesten kabiliyetine göre iş istenecek, gene herkes ihtiyacına göre toplumdan istediğini alabilecektir. Ne kadar hoş bir hayal değil mi? İnsan ve toplumun zarureti ve uyduğu kanunlar hakkında tam bir cehalete dayanan ham hayal... Öyle bir toplum doğacak ki; herkes istediği gibi ve kaa bilivetin derecesinde çalışacak, fakat istediği tüketim vasıtasını alabilecektir. Ancak komünizmin bu safhaya gelebilmesi için; devletin yıkılması, orduların lâğvı ve polislerin yok edilmesinden sonra toplumun, işçi diktatörlüğü adı altındaki komünist partisi diktatörlüğü safhasından çıkması gerekmiştir. Komünist partisi diktatörlüğünün hâkimiyeti altında bulunan toplumda şovle değişiklikler doğacaktı. Fertler iş bölümüne bağlanmaktan kurtulacaklar, kafa ve kol emekleri arasındaki farklılık kalkacak, çalışma bir vasıta olmaya-cek, bir hayatı ihtiyaç haline gelecek, bütün kolektif zenginlik kaynakları bollukla fışkıracak. Ancak bu şartlar doğunca herkes ihtiyac hissettiği kadarını toplumdan alabilecektir.

LENİN'İN KEHANETLERİ

Marx'ın bu kehanetlerine Lenin de bazı ilâveler yapmıştır. Lenin'in bu yazıları da gerçekten hür (!) bir toplumun meydana

Kollektifleştirilmenin bir başka görünüşü. Bütün toprak sahipleri itham edilerek öldürülüyorlar. Ve toprağın topraksız köylüye dağıtılacağı vaadiyle köylüler biraz da oyalanıyor.

na gelmesi için aşılması gerekli safhalara da işaretler vardır Lenin komünizmin son safhasına geçişi, şu şartlara bağlıdır.

«Gerçekten, herkesin toplumsal üretimi bizzat yönetmeyi öğreneceği ve fiilen yöneteceği zaman; herkesin kayıt - kuyut işine ve asalakların, haramzadelerin, üçkâğıtçıların ve başka «kapitalizm gelenekleri koruyucuları»nın denetimine bizzat girişeceği zaman, bütün halk tarafından uygulanan bu kayıt ve ou denetimden paçayı kurtarmak, herhalde öylesine inanılmaz bir güçlükte ve öylesine ender bir istisna halin de olacaktır ki, (silâhlı işçiler pratik bir hayat anlayışına sahiptirler; onlar duygusal küçük entellektüeller değildirler ve kendileriyle alay edilmesine asla izin vermeyeceklerdir), tüm insan toplumunun basit fakat esası kurallarına uymak zorunluluğu, çok çabuk bir alışkanlık haline gelecektir.

O zaman komünist toplumun birinci çevresinden üst evresine, ve sonuç olarak, devletin tamamen yok olmasına geçişi sağlayacak kapı, ardına kadar açılacaktır.»(4)

Lenine göre, komünist toplum herkesin kollektif üretimi yönetmesi ve kontrolü bizzat yapması halinde, insanlar basit ahlak kuralları ile yaşamaya alışacaklardır. İşte bu anda devlet yok olacaktır. Sönecektir. Ve komünizmin son safhasına varılmış olacaktır.

Bu hayalin, insan ve cemiyet değişimi kanunlarına uymadığı o kadar açıktır ki, bütün dünya tarihi, bizzat komünist toplumların tarihi ve insanın psikolojik ve sosyolojik acıdan tetkiki, Marx'ın rüyasının güncelliğini ortaya koyuyor. Marx'ın ve Lenin'in komünist faraziyeleri üzerinde bir parça duralım.

İS BÖLÜMÜ SUN'I MİDİR? ORTADAN KALKABİLİR Mİ?

Komünist toplumun son safhasına varmak için iş bölümünün yok olması şart koşulmaktadır. İnsanın yeryüzünde var olduğu andan beri en basit işte bile randımanı artırma gayesi ile iş bölümü yapılmamış mıdır? Hele zamanımızdaki teknik gelişme iş bölümü tasavvur edilmeksizin tasavvur edilebilir mi? Toplum halinde yaşayan insanlar tarihin başlangıcından bu vana iş bölümü yapmışlardır. İş bölümü, ferdin tek başına başarması imkânsız, zor veya faydasız bir iş bütütünü aralarında paylaşmaları demektir. Bu, insan bünyesinin bir zaruretidir. İş bölümü, insanın içinde bulunduğu sosyal ve siyasi şartların neticesi değil, bizzat insan bünyesinin ve aklın zaruretidir. Bu zaruret hiç bir zaman kavgolmayacağına göre, komünizmin son safhası havaline varmak imkânsız olacaktır demektir. Karıncalar, arılar gibi topluluk halinde yaşayan hayvanlardan başlayarak, çeşitli insan topluluklarına varasıya kadar bütün toplumalarda iş bölümü bir zarurettir.

Bu düşünce ile iş bölümü yok olmayacağı gibi, kafa ve kol emekleri arasındaki fark da kaybolmayacaktır. Bunu Rus komünistlerinden M.P. Tomsy'nin şu itirafı ile gözler önüne serilebiliriz.

«Kalifiye olan ve kalifiye olmayan işçiye verilen para arasındaki fark, Batı Avrupa'da mevcut olmayan azamettir.»(5)

7. Sovvet Sendika Kongresi esitlik havalinin allanıp, pullandığı, sosyalist Rusya'da iş bölümü ve buna uygun olan ücret farkı, bizzat Marx ve Lenini tekdiz etmektedir.

(1) Lenin, Devlet ve İhtilâl. Shf: 121-122.

(2) Lenin, Levlet ve İhtilâl Shf: 131. Bilim

(3) Devlet ve ihtilâl — Lenin Shf: 124

(4) Lin Yutang — Cev. S. Akınar — Gizli İsim Shf. 147 — 1962 Işık yayınları

(5) Lenin — Devlet ve İhtilâl — Shf. 133.

(Devamı gelecek sayıda)

Mücadele Birliğinin Kayseri'de açtığı sergiden bir görünüş. Büyük rağbet gören sergi, hergün binlerce kişi tarafından ziyaret edilmiştir.

Bir Sergiden İntibalar

(Muhabirimiz Kayseri'den bildiriyor.)

Istasyon caddesindeki Akşam Kız Sanat Oku lu'nun loş koridorları, Kayseri tarihinin ender günlerinden birini yaşıyor. Resimlere baktıkça ağlayanlar, komünizmin hunharlığını dili döndüğü kadar birbirine anlatmaya çalışanlar, ter'den elbiseleri sırtlarına yapışan sergi yöneticileri, Amerika — Rusya, Yahudiye kukla tablosunun önünde Amerikan maymunu ile Rus ayısına bakıp gülüşen insanlar.. Evet!.. Şu an Yüksek Tahsil gençliğinin daveti üzerine Kayseri'de Mücadele Birliğinin açmış olduğu «millet düşmanları nı tanıyalım» sergisindeyiz.

Öğrenme aşkının bitmez tükenmez bir kin'in, ilk defa böyle bir sergiyi görebilmekten doğan memnuniyetin, ter'in, birbirine karıştığı salonda, sergiyi gezenlerin intibalarını öğrenmeye çalışıyoruz.

60 yaşlarında olduğunu tahmin ettiğimiz, bekçi üniformalı ihtiyar bir amcanın sergi yöneticilerine heyecanla birşeyler anlatmaya çalıştığını görünce, yaklaştık.

«Ben Hasankale'nin Kale mahallesinde doğmuşum. Seferberlik ilân edilince, Rusların yarım ettiği Ermeniler bayramının ikinci günü Hasankale'ye basıyorlar. Ahalinin bir kısmı kaçıyor, bir kısmı kayboluyor. Şehid mi olduğu yoksa esir mi edildiği öğrenilemiyor. Hüseyin amcam beni kucağına alarak kaçıyor. Fakat sıkıntısından yolda ölüyor. Daha sonra Mevlüt amcam araya araya beni buldu. Fakat o da dayanamadı. İki sene sonra öldü. Hemsiremi, annemi hepsini kaybettim. Bir müddet sonra hemsiremin Karşılı bir Müslümanın himayesinde olduğunu öğrendim. Evlenmiş. Lâkin diğerlerini hâlâ bulamadım, bu lamadım.

Ne günlerdi, o günler. Camilere sığınmış olan kadınları, kızları gece Rus askerleri seçip se çip götürüyor, namuslarını kirletiyorlardı. Hatta bazı kızlarımız çirkin görünmek için yüzlerini kömürle boyuyorlardı. Lâkin bir çoğu öldürüldü. Öyle acıydı ki... Birçok baba, erkek, kurşun atamadan kızlarına, hemsirelerine yapılan zulümle ri görünce vefat ettiler.»

Muhabirlik vazifemizi bir anda unutmuş, İsmail amcanın sanki o günleri yaşıyormuşcasına duyduğu heyecanın esiri olmuş, hikâyesini sonuna kadar dinlemistik. Neden sonra yanımda ağlayan bir grup görünce, İsmail Amca'yı hatırlarları ve göz yaşlarıyla başbaşa bırakıp ayrılmak mecburiyetinde kaldık. Ağlayan grup Türkistanlı imiş. Büyük bir kısmı Doğu Türkistanın Yarkent şehrinde 1961 de göç etmişler. 1965 de Türkiye'ye gelinceye kadar 4 sene meçhûl rüzgârların sü rüklediği «kara kaderli» Müslümanların duraklarından birisi de Afganistan olmuş. Eski kabusları tekrar anlatmanın belki de mânâsı yoktu. Ama biz sormaya mecburduk. Ve sorduk.

«Biz 1935'terde çocukken Türkistanın nüfusu 150 milyondur. Fakat şimdiye kadar öldüre öldüre 90—100 milyona indi.» Halen Kayseri'de bir mahalle inşaa ettirilerek yerleştirilen Türkistanlılar böyle konuşuyorlardı. İzdırapların kırıştırdığı mahçub bir yüz, hergün öldürülme tehlikesinin yarattığı çekimserlik. Sergideki Türkistanlıların kısaca yüz hatları böyle. Bir kısmı dernek yöneticilerine şükranlarını bildirirken, bir kısmı sergiye fotoğraf armağan ediyor. Konuştuğumuz Türkistanlılar başlarından geçenleri anlatırlarken, derin bir üzüntüye gark oluyorlar. Akrabalarını hatırlamaktan mütevellit olacak, sessizce ağlıyorlar. Daha fazla ısrarın zulüm olduğunu bildiğimiz için Türkistanlıları yöneticilerle bırakıyor, etrafa göz gezdiriyoruz..

Sergiyi 3—4 defa gezenler olduğu gibi, dernek yöneticilerine «millî mücadele de yerimiz ne olacaktır» diye hayret verici sualler soranlarda var.

Sergiyeye gelen hanımların gözlerinin daha fazla yaşardığı ilk bakışta farkediliyor. Çocuk kamplarında her türlü şefkat hissinden uzak, ana kucağından mahrum çocukların yüzlerine dikkatle bakıyorlar. Rengi uçmuş küçük simaları, an ne kalbinde yarattığı dehşetli fırtına gözlerine çar pıyor, sarsılıyorlar. Kimisi ağlarken, yanındaki yöneticiyi farkediyor, mahcup oluyor, hislerinin mazur görülmesini diliyorlar. Sergiyi gezdirenlerin tere gömülmüş halini gören hanımlar, millî mücadelede yaptıkları kudsi vazifenin devam zaruretinin anlıyorlar.

Akşam Kız Sanat Okulu'nun kapısından dışarı çıkanların yüzlerinde ibret, kin öğrenme ve mücadele azminin derin akisleri var. Öksüz çocukların şefkat isteyen hicirlikleri, halk mahkemelerinde sorgusuz toprağa gömülenlerin ahı, milyonlarca Müslümanın Sibirya'nın uçsuz bucaksız bozkırlarında karlar altında kaybolmuş kefen sız mezarları.. Bunları gören, öğrenen insanlar var. Kapıdan çıkanların kimisi ağlıyor, kimisi tek rar geleceğini söylüyor, bazıları reaksiyon göstererek komünistlere küfrediyor. Bir kısmı da hâlâ tabloların izahı peşinde...

Sergi yöneticileri kısa bir müddet zarfında 30 bin civarında Kayserili'nin sergiyi ziyaret ettiğini, serginin başka yerlere de götürülmesi için teklifler yapıldığını bildirdiler. Ayrıca Kayserili le seminer mahiyetinde çalışmalar yapacaklarını söylediler. Bu arada Kayseri basını da gereken ilgiyi göstermiş. Emel, Hâkimiyet, Millî Ülkü Yeni Sabah gazeteleri röportajlar yapmışlar.

Biz sergi yöneticilerine veda ederken, hâlâ içeride ağlayan, fotoğraflarda katledilen çocukları görüp, elindeki çocuğuna gayri ihtiyari sınıksı tutunan anneleri, bastonuna dayanarak yürüyebilen dedeleri yalnız bırakıyorduk.

AFYON MES ELESİ

(Baştarafı 11. Sahifede)

UYUSTURUCU MADDE KULLANILMASI ÖNLENEBİLİR Mİ?

Sadece afyon kaçakçılığının önlenmesiyle uyusturucu madde kullanılması önlenemez. Uyusturucu madde kullanmanın afyonun bolluğu veya azlığı ile ilgisi yoktur. Türkiye baş vetistirici olmasına rağmen, milletimizin inancı doğru ve sağlam olduğundan afyon uyusturucu madde olarak hiç kullanılmamaktadır. Yasaklamalar la zararlı iptilâların önlenmesine imkân yoktur. Türkiye'de hashas ekimine mani olunsu dahi, uyusturucu madde kaçakçıları faaliyetlerine kolavca devam edeceklerdir. Komünist Çin'in devlet elivle afyon kaçakçılığı vaptığı İran'ın Birleşmiş Milletlerden hashas ekimi için izin aldığı, Meksika afyonu Mariuhana'nın Amerikan piyasasını da fevkalâde tutunduğu hatırlanırsa afyon kaçakçılığını önlemenin imkânsızlığı ortaya çıkar. Esasen afyon alması dahi sentetik maddelerden uyusturucu madde elde edilmesi gavet kolavdır. Meselâ LSD Amerikan gençliği tarafından büyük ölçüde kullanılmaktadır. O halde Türkiye'de ilaç sanayinde kullanılan hashasın ekim sahasının daraltılması, dünya piyasasını öteki komünist ülkelere ve Kızıl Çin'e terketmekten başka hiç bir mana ifade etmemektedir. Amerikan Yahudi bakanları fakir kövlümüzün nafakasını komünist ülke lere hediye etmektedir.

İnsan bünvesini en çok tahrio eden içki, kumar ve fuhsun hakim oldu. sentetik uyusturucu maddelerin su gibi kullanıldığı bir cemiyette sadece afyon kullanmasını önlemek için tedbir alınmava kalkışılması bunun valnızca politik gave ile yapıldığını acıkça göstermektedir. Amerikan gençliğini uyusturucu madde kullanmaktan kurtarmak için her sevden önce uyusturucu madde kullanış sebeplerini ortadan kaldırılması gerekir.

GENCLİĞİN UYUSTURUCU MADDE İPTİLÂSİ

Maddî bakımdan her türlü imkâna sahip olmasına rağmen Avrupa ve Amerika gençliği büyük bir buhran içerisinde bulunmaktadır. Dünyanın en zengin ülkesi olan Amerika'da sadece afyon kullananların sayısının yüzünü bulması, 18-35 yaşları arasındaki ölüm sebeplerinin başında uyusturucu madde gelmesi Newyork'ta günde üç kişinin eroinden ölmesi, cinnet ve intiharın korkuncu surette vükselmesi insanlığın sadece maddî refaha kavuşmasıyla mutlu olamayacağını göstermektedir. Bu gerçek insanın hareketlerini ve mutluluğunu sadece madde temeline davayan matervalizmin iflâsıdır. Bu avnı zamanda Avrupa medeniyetinin kendi kendininkârıdır. Uyusturucu madde kullanarak haval dünyasına dalan gençliğin ifade ettiği mana budur.

İnsanlığın içerisine düştüğü buhrandan kurtuluşunun tek yolu sağlam ve Hakkı davalı gerçek bir inancı kabul etmesiyle mümkündür.

AFYON SAVASININ İFADE ETTİĞİ MANA

Afyon mevzuunda yapılan baskıları ve Türkiye aleyhine verilen beyanatların sebebinin kesin olarak anlaşılabilmesi, bu kararı veren devletlerin politikasına yön veren ideolojik kuvvetlerin bilinmesiyle mümkündür. Başkan Nixon Wall-Street kulübünün ve dünya masonluğunun desteğiyle işbaşına geçmiştir ve bir çok vardımı bizzat Yahudi'dir. Memleketimiz aleyhine bevanat veren Adalet Bakanı Mitchell Amerikan diplomatı kıvafetli bu Yahudilerden biridir. Bu bevanat memleketimizde haklı bir infialin ve nefretin sebebi

olmuştur.

Bir zamanlar dünya milletleri üzerinde itibarı hayli sağlam olan ABD millî siyasetine Yahudiliğin hakim olmasından sonra Bevnelmilel siyonizm kendi menfaatleri uğruna Amerika'yı kukla olarak kullanmaya başlamıştır. Bunun neticesinde Amerikan siyaseti mazlum milletleri ezen ve komünizmi himaye eden bir tavır takınmıştır. Bu tavır Kıta Çin'inin ve diğer birçok ülkenin komünistleşmesine yol açmıştır. Milletimiz aleyhine verilen bevanatların afyon mevzuunda yapılan baskılar hep bu gerçeğin isaretidir.

Basın Toplantısı

20 Temmuz 1970 günü İsa Yusuf Alptekin'in de yurda dönmesi münasebetiyle bir basın toplantısı tertipleyen dernek mensupları, Anadolu kardeşlerine, komünist zulmü altında inleyen milyonlarca Türk'ün çektiği ızdırabı duyurmak istediklerini belirttiler. Türk Göçmen ve Mülteci Dernekleri Federasyonu 1954 yılında kurulmuştur. Federasyonu meydana getiren yedi dernek şunlardır. Azerbaycanlılar Yardımlaşma Der., Batı Trakya Türkleri Kültür ve Dayanışma Der., Göçmen Türkleri ve Türkistanlılar Yardımlaşma Der. menlere Yardım Der., Kırım Türkleri, Rumekleri.

Federasyona İdil - Ural Türkleri Kültür ve Sosyal yardım derneği ile Doğu Türkistan Göçmenler Cemiyeti de üyedir.

Basın toplantısında «Esir Milletler Haftası» üzerinde geniş şekilde durulmuştur. Federasyon başkanı Dr. Naim Öktem'in ve İsa Yusuf Alptekin'in faydalı konuşmaları olmuştur. Basın toplantısı sonunda bir bildiri dağıtılmıştır.

İslâm Akaidi

Ancak bu iftilâf ta'yin hususunda idi.

42 - İMAM OLACAK KİMSEDE ARANILAN ŞARTLAR:

İmamlık makamına seçilecek kim selerin Kureys kabilesine mensup olması şarttır. Râfıziler, Haşimilerden başkalarının imam olmaya selâhiyetleri yoktur derler. Haşimi olarak da Ali'yi ve Ali evlâdını tayin ederler. Biz bunlara şöyle cevap veririz: Hadis mutlaklıktır, şu veya bu kabiliye tahsis edilmez. Sonra İmamın masum olması da şart değildir. Zira Peygamber: «Sevap işlemiş olanı da, günahkâr olanı da arkasında namaz kılınız» buyurmuştur. Hem de eşyanın memnû ve mübah olması (yani iman olana masum olmak şartı) ki tap ile sabit olur. İmamlık hakkı da böyle bir kayıt yoktur. Peygamberlerin masum olmaları şartı koşarlar. Keza İmamın mütehlit olması da şart değildir: ama kaviy, kahraman, savunma ve saldırma ilmine vakıf kanunların hükümlerini yürütme mevkîde olması şart olmaya yarar.

43 - HİLAFET MESELESİ:

Peygamberden sonra hilâfet 30 yıl sürmüştür. Zira rivayet edildiğine göre peygamberden sonra hilâfet 30 senedir sonra melik sonra da mütegalibe olur demıştır.

Peygamberden sonra ilk halife ashabın ittifakı ile Ebu Bekir'dir. Hat

GABON

(Baştarafı 6 Sahifede)

cılar (1) uzaklaştırılır, cezalandırılırlar ve iktidar yeniden uşağa teslim edilir. Bütün bunlara rağmen, yabancı sevmelik gelişmektedir. Bugün Afrika memleketleri arasında en fazla Gabon'da Fransız vardır (13 bin kişi. Yani 46 Gabonlu'ya bir Fransız düşmektedir.) Memleketin iktisadî başkenti olan Por-Janti'de mahkeme başkanı bir Fransızdır. Gabon deniz kuvvetleri bir Fransız bahriye yüzbaşısının kumandası altındadır. 1000 kadar Fransız teknik yardımcısı vardır; bunlardan yüz kadarı jandarma ve asker, sivil (% 50'si mekteplerde müderristirler.) yüz yirmisi gönüllü (bizdeki Amerikan gönüllülerine denktirler) ellisi araştırmacı v.s. dir. Askeri kuvvetlerin pek büyük mevkilerinde yine ecnebler vardır. Onbirinci Bahriye Tümeninde 220 Fransız askeri bulunmaktadır. Başşehir Havaalanı Fransızlar tarafından gözetlenmektedir. İhracatın % 38'i Fransa'ya yapılmakta. İthalatın % 56'sı Fransa'dan yapılmaktadır. Önemli miktarda (5 milyon 400.000 dolar) yıllık fon verilme tedir. İşte böylece «Bağımsız sömürge» in bütün şartları yerine gelir ve o zaman Fransız Cumhurreisi irat ettiği nutkunda rahatça ziyaretçisinin «eski Afrika hikmetinin mektebinde yetişmiş ve fakat Fransız harsını ve serbestiyetçi zihniyetini de benimsemiş» olduğunu rahatlıkla ilân edebilir ki, bu aynı zamanda «bağımsız sömürge»nin ilânıdır. Zira: «YABANCI HARSINI KABULLENMEK DEMEK ONUN HAKİMİYETİNE GİRMEK DEMEKTİR.»

Bütün bunlardan alacağımız ibret diğer bir çokları yanında emperyalizmin gerçek mânâsım kavramaktır. EMPEYALİZM: sol ideoloji sahibi kitlelerin eseri olan her hane bir sol fikriyatın; bilâfi, mal. mevki. ve hükmi eline geçirerek insanlık üzerinde sulta kurması ve böylece bir fitne unsuru olarak faaliyet göstererek onu, —geniş anlamıyla— zulmü ezizetine dâçar etmesidir.

MR. YASA

266. RUE DE FOUGERES. APT-72-A
35 — RENNES — FRANCE

ta Ömer kendisine «Allah'ın Resulü, bizim din işimiz için sana rıza göstermiş iken biz dünya işlerimiz için sana rıza göstermez miyiz.» demiştir. Râfızilerin Ebû Bekir'e Ali'nin hakkını gasbetmiştir demeleri yersizdir. Zira bu ashabın vuku üzerine icma ettiklerini kabul etmek olur. Ali'nin bir müddet Ebu Bekir'e bi'at etmeyip sonradan istemeyerek bi'at ettiğine dair Râfızilerin söyledikleri sözde yerinde değildir.

Zira Ali, Ebû Bekir'in hak üzere olduğunu bildiği halde eğer bi'attan geri olurdu ise Ali den böyle bir hareket beklenmez. E-biliyor ise hareketi makul olurdu. Lâkin Ali'nin itikadınca böyle bir şey yoktur. Zira kılıcı çekip bunu men'e kalkmamıştır. Bu suretle Ebû Bekir'in halife olduğu sabit olmasa Ömer'in de halifeligi sabit olur: zira kendinden sonra yerine Ömer'i halife edinen Ebû Bekir'dir. Ömer kim şeyi kendi halife olarak namzet göstermemiş bu ise 6 kişilik bir suraya terk etmiştir. Bunlardan biri Osman a bi'at edince diğerleri de buna rıza göstermişlerdi. Bu suretle Osman üzerinde ittifak husul gelmiştir. Onun ölümünden sonra Ali'nin hilâfeti üzerinde ittifak etmiştir. Ömer için yazdığı vesikada (kitapta) zikri geçen 6 kişi Osman, Ali, Abdurrahman İbn-i Avf, Talha, Zübeyr ve Sa'd İbn-i Ebû Vakkas'dır. ALİ-AH HEPSİNDEN RAZI OLSUN

— SON —

İNKİLÂB İLMİ

26

Strateji tecavüz esasına müstenid olduğu halde müdafaa taktiklerine başvurulabilir. Buna stratejik tecavüz içerisinde taktikli savunma veya taktikli tecavüz denir. Stratejik bir müdafaa kurulmuş olur, fakat tecavüz veya müdafaa taktikleri kullanılabilir.

Sovyet Rusya ve milletlerarası Komünistler, düşmanı yok etmek için, kitleleri birbirinden soğutmak ve kendi dostluklarını kuvvetlendirmek yoluyla birleşmiş sınırdan faydalandılar Tarafsızlığı da düşmanın teşkilâtı ve halk arasındaki prestijini bozmak için kullandılar.

Bunun tatbikatını Hudeybiye'de ve Hendek harbinde görüyoruz.

PSİKOLOJİK HARB TAKTİĞİ

Clausewitz, harb hakkındaki kitabında demiştir ki: «Fiziki kuvvetler vasıtasıdır. Düşmana isteğini kabul ettirmek ise, hedeflidir.» Harbin hedefi budur.

Psikolojik harbe temas ekseri içerisizmayı, bu da propagandayı sağlar.

Propaganda voluyuladır ki; komünistler düşmanın kararını değiştirirler, siyasetini bozarlar ve savunmasını parçalarlar.

İradeye tesir eden bütün kuvvetlerin kullanılması psikolojik harbin vasıtalarıdır. Bu vasıtalar kullanılarak düşmanın iradesi felce uğratılır ve kısa bir müddet sonra vokolmaya zorlanır.

Psikolojik Harbde Zaman:

Komünistler bir kimseyi kendi taraflarına çevirmeden önce evvelâ o kimseye temasa gecerler Komünistlerin psikolojik harbinin bir özelliği de; sarfettikleri gayrette zamanın sınırsız oluşudur Eğer bir gün basarı elde edemezlerse ertesi gün bu hafta olmazsa öbür hafta veya öbür ay, nihayet gelecek yıl da faaliyetlerine devam ederler Devamlı surette fert üzerinde, onun iradesini sarsacak ve kendileri istikametine döndürecek şekilde, bütün vasıtaları kullanarak çalışır ve onu kendi saflarına çekmeye uğraşırlar

Psikolojik Mekân:

Komünistler elde etmek istedikleri fertle doğrudan doğruya temas kuramaz larsa bunu endirek yollardan denerler

Psikolojik savaşta Komünist taktikleri üç kategori arzeder:

1. SİLAH BASKINI-ÖLÜM KORKUSU

Umumiyetle Halk kitlelerini, elde etmek istedikleri, hükümet makamı veya mühim adamlara karşı bir silâh olarak kullanırlar. Kitleleşmiş ve teşkilatlanmış bulunan halkın tehditleri karşısında, insanlar komünizmin bu tehdidine karşı boyun eğerek onların safına geçmeği düşünür İşte Komünizm böylece insanları kendi kucağına çeker. Umumi efkârı bulandırır Sonra, istilâcıların isteğine uygun siyaset ve stratejiyi kabul etmeleri için, Komünizmin diğer milletlere yaptığı aynı çeşit baskıyı, onlara da yaparlar.

Lenin «her ne bahasına olursa olsun, her yerde harb, kongrede harb. Muhalefet ancak bu şekilde susar» demek suretiyle

psikolojik harbin hedefini gösterir. Diyor ki «İnsan iradesini yıkabilmek için devamlı surette zorlamalıdır» Demek, Komünistlere göre, psikolojik harbin birinci vasıtası silâh baskısıdır

İnkılâbci hareketlerde ideolojinin yayılması uğrunda, kudret kullanır. Bu kudret, tayin edilen şartlar altında, hasmın normal olarak düşünmesine imkân sağlamak için kullanılır Fert hayatı ve ciddi bir karar verecek hale getirilerek, zihnindeki yanlışlar ve batıllar, devamlı bir kuvvet sarfının neticesinde ortadan kaldırılır.

2. GÖZ KORKUTMA-TERÖR.

«Kapitalist cemiyetde halk, bu görülmemiş yıkıcı ihtilâlin sessizce, yavaşça, ızdırab vermeksizin, korkusuzca devam edeceğine gerçekten inanabilir mi? Bunun mânası şudur. Bir Komünist ihtilâli yavaşça sessizce devam edemez. Terör verici ve gaddar metodlar kullanılmalıdır ki muhaliflerin iradeleri felce uğrasın, kendileri de böyle bir akibete düşmekten kurtulmak için hemen Komünizme iltihak etsinler.

3. TEMASLAR SAĞLAMAK İÇİN MUHİT MEYDANA GETİRME:

Müzakereler ve konferanslar tertip etmek suretiyle, Cin Komünistleri emellerine erişmek hususunda, yalnız hedefler yaratmakla kalmazlar aynı zamanda barış konuşmaları için müsait bir muhit bulurlar. Böylece hükümeti ve umumi efkârı, komünizm karşı kararlarında, sallantıda bırakırlar ve sonra anti-komünist cephede karışık liğa ve bilhassa avrılığa sebebivertirler. Bunu yapabilmek için de nerede konu şabilmek, nerede propaganda imkânı varsa orada bol bol konuşur ve halkı tahrik ederler.

Zamanımızda Komünistler bir taraftan silâhlı ayaklanmalar tertip ederlerken, diğer taraftan da harb aleyhtarlığı hareketlerine başladılar.

Psikolojik savaşta Komünistler inkâra sapan dialektik kanunlardan ve kalitatif değişikliklerden faydalandılar Hedefleri; hal kısı, kararında tereddüt içinde bırakmak ve istediklerini yapmaktır Böylece onlar baskı yapmak ve terör yaratmak suretiyle, göz korkutucu muhtelif şekiller kullanırlar ve sonunda onları yıldırırlar. Bilhassa tarafsız bir bölge yaratmaya çalışırlar. Görünüşde her şey sükûn içindir sessiz ve memnuniyet vericidir.

Psikolojik harbe gaye; muhalif olup karşıda bulunanın iradesini sarsacak vasıtalarla tevessül etmektir.

Tabiatıyla. Komünizmin herhangi bir hudut tanımayan vahşice teşebbüsleriyle İslâm inkılâbının psikolojik harbinin vasıtalarını aynı görmek doğru değildir İslâm inkılâbı, en insani biçimde, insanlara psikolojik bakımdan tesir etmeğe çalışır. Onun kullandığı şiddet ve cebir tamamıyla insani olmuştur, Kullanmış olduğu cebir; sadece fertlerin şeytanî arzu ve küfrün devamlı surette telkinatı altında bulunan iradesini sağlam ve sıhhatli bir hale getirmek ona hayatî kararlar almak konusunda kafasına sıhhatli bir zemin hazırlamak için kullanılmıştır. Muayyen yanlışlığı, kötülüğü

gü ve İslâma girmenin neticeleri hakkında insan şuurunun normal bir idrak safhasına gelebilmesi için icabında cebir kullanılır. Bu cebir sadece ferdin irade hürriyetini ona iade etmek maksadıyla istimal edildi. Ferde hangi yolu tercih edeceği ve bunun neticelerinin neler olacağı anlatılır sa fert normal bir şekilde, bu yollardan küfür veya İslâm'dan birini seçer.

İnsan iradesi menfi kudretlerin ve ideolojilerinin tesiri altında dünya ve âhiret hayatını kaybetmekle karşı karşıya kalır. İslâm ise, ferde tesir eden bu kudretleri tasfiye etmeği uygun bulur.

Su halde; İslâm inkılâbcılarının kullanmış oldukları psikolojik harb vasıtaları insan iradesini İslâma doğru getiren yâni onu doğru düşünmeğe sevkeden her çeşit vasıtaadır Bu vasıtalar hiç bir zaman gaddarlık ve zulüm olmamıştır. Fakat kullanılan şiddet ve cebirin hedefi -demin de ifade edildiği gibi- ferde doğru düşünme vasatını hazırlamak, irade hürriyetini ve serbestisini ona iade etmektir. Bunun için propagandalar ve mü'minlerin imanlarını etrafta temsil etmeleri ve bu temsil karşısında cemiyetin reaksiyonlarına mukabeleleri; mü'minlerin kazanmış olduğu zaferler felâketler karşısında göstermiş oldukları sa bir ve yaşamış oldukları mükemmel hayat tarzı, mü'minler için, psikolojik harbin vasıtalarından olmuştur. Sunu da hemen ilâve edelim ki; mü'minlerin kuvvet gösterileri, küfür yoluna sapanların ve İslâm ideolojisini kabul etmeyenlerin düvva ve âhi retde görecekları elim cezayı, hatırlatmak yâni korkutucu tesirler meydana getirmek de İslâm psikolojik harb anlayışının vasıtalarındandır

ÇELİŞME TAKTİKLERİ

Maddî dialektiklerin uygulanmasında çelişmelerden faydalanmak komünistlerce temel bir taktikdir. Düşmanın iradesini zavıflatmak siyasetini değiştirmek ve battâ harb çıkarmak için Komünistler çelişmeler yaratmağa çalışırlar. Birlik halinde bulunan kuvvetler arasında ihtilâflar meydana getirme, taktiklerinden biridir

İnkılâb hareketleri içinde zamanında muvaffakiyet hasıl eden taktikler Komünistlerinki olmuştur. Bunların dikkatle tetkiki gerekir.

İHTİLÂFLAR MEYDANA GETİRME TAKTİKLERİ:

İhtilâflar meydana getirme taktikleri ayırma taktiklerinin tatbikatıdır.

Lenin demiştir ki: «Büyük bir gayret sarfetmekle, iyi geçinmekle, dikkatli olmakla, ayrılmalardan ve düşman tarafında ki memleketlerde burjuva sınıfı arasındaki en küçük ihtilâflardan bile ustaca faydalanmakla ve sonra dost kazanmak için en küçük bir fırsatı dahi elden kaçırmamakla en kuvvetli düşmanı mağlup etmek mümkündür.»

(Devamı gelecek sayıda)

YENİDEN MİLLÎ
Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Kırklarelinde Komünist Yahudi İşbirliği

Millî mücadele için dalga dalga Anadolu'ya yayılması ve milletin, düşmanlarını tanıması, bütün millet düşmanlarını gıcınlamaktadır. Milletimizin içinde bulunduğu buhranı ve ızdırabı dile getiren, sebeplerini araştırarak ve kurtuluş yollarını gösteren Yeniden Millî Mücadele satıcıları na Kırklareli'nde birkaç komünist saldırmıştır.

Dünyanın her yerinde olduğu gibi Kırklarelinde de komünistler yahudilerle işbirliği halinde dedirler. Kırklareli'nde komünistleri besleyen ve millî kuvvetlere saldıran yine yahudiler olmuştur. Mücadelecilere yapılan saldırı Yaşove Kene-ti adlı bir yahudi tarafından tertiplenmiştir. Bu husus Kırklareli'nde yaptığımız araştırma neticesinde ortaya çıkmıştır. Mehmet Büyükdere: «Yaşove, o pis favorilerini kes. Yeniden Millî Mücadele satanlar gelirse perişan olursun» dediğinde; Yaşove: «Onlar gelsin de onlara ne yapacağımızı biz biliyoruz. Yiyecekleri dayayı bir görsünler bakalım.» demiştir. Bunu İsmet Nalkıran da müşahade etmiştir. Böylece hadise beş gün evvel Yaşove tarafından planlanmıştır.

Saldırı, Yaşove ile işbirliği halinde çalışan veya Yaşove'nin millet servetinden kaçırdığı paralarla kiraladığı ajanlar tarafından yapılmıştır. Saldırganlardan Siyasal Bilgiler Fakültesi öğrencisi Nasuh Mithap, «Biz Kırklarelinde komünistler aleyhine lâf söyletmeyiz. Bizi Amerikan emperyalizmi durduramadı. Siz mi durduracaksınız?» diye hücum etmiştir. Nasuh Mithap'a Fikret Karaçam, Fikri Özyurt ve Taneri Alkan adlı solcular da yardım etmişlerdir. Hâdisi esnasında toplanan binlerce kişiye mücadeleci, «Milletimizi bekleyen tehlikeleri, sebeplerini ve kurtuluş yollarını anlatmamızı istemeyenler ve millî mücadeleyi durdurmak için çalışanlar millet düşmanlarıdır, yahutta millet düşmanlarının masalalarıdır. Millî mücadeleden gıcınanlar sionist, mason veya komünistlerdir.» şeklinde konuşmuşlar, komünistleri ezme için toplanan milleti teskin etmişlerdir.

Hadise karakoldan savcılığa aksetmiş, saldırganlar son iftira silâhına sarılmışlardır. Müca-

delecilerin «Lozanı imzalayanlar komünisttir, öyleyse M. Kemal de komünisttir» dediğini söyleyerek, deli saçmalarını andıran ithamlarda bulunmuşlardır. Bu komünistlerin son kozu idi, onu kullandılar ama o da tutmadı. Türkiye'de «Kemalizm» i maske yapan bir cins komünistler, millî cepheyi tecrid edebilmek için yukardaki iftira çamurunu atarlar. Fakat emellerine bir türlü nail olamazlar.

Kırklarelinde, Yaşove yalnız değildir. Serhad boylarının bu kahraman şehri, yahudi sabotörler tarafından istilâ edilmiştir sanki. Şimdi birkaç vurguncuyu daha teşhir edelim Kırklareli'nden yapılan istihbarat ortaya koymuştur ki:

Nesim Magriso'nun oğlu İsrail Magriso: Kah ve köşelerinde gençlere meskenet aşılayan, ah-lâksızlığı öğreten, üniversite talebelerine komünizm propagandası yapan, taktik veren akıl hoca sı durumundadır.

Doktor Simonto: Devlet Hastahanesinde çocuk hastalıkları mütehassası olup muayene etmeden reçete verdiği söylenmektedir. Böylece, milletimizin yarını olacak çocuklar muayene edilmeden verilen reçetelerle ya felç olur, ya da sakat bırakılır. Fatihi şehideden, Yavuz'a suikast yapan yahudi doktorlar aklımıza geliyor.

Yudaş Magriso: Bu da doktordur. Gelen köylü hastalara, kendinde bulunan ilaçlara göre teşhis koyduğu söylenmektedir. Eşantiyon (fabrikanın tanıtmak için gönderdiği bedava ilaç) ilaçları, piyasada yoktur diye satar. Bir millet evlâdına, hastalığıyla alakası olmadığı halde 65 lirahık ilaç satmıştır. Osmanlı Devleti zamanından kalma yahudilerden olup çok zengin olmasına rağmen hiç bir gayri menkulü yoktur. Kolay kaçırabilmek için midir acaba?

Şehir Kulübü ismindeki yer de bütün bu adamların toplanmasına ve planlar düşünmesine merkezlik etmektedir.

Serhat şehirlerimizde oynanan bu oyun mesullerin dikkatini çeker zannederiz. Trakya, millet düşmanları tarafından hedef olarak seçilmiştir. Millet evlâdlarını uyarıyoruz.

MÜCADELECİLERİN GAZİANTEP FAALİYETLERİ

Gaziantep'te mücadeleci bu sene Gaziantep Milliyetçi Yüksek Tahsil Gençliği Derneği çatısı altında yürüttükleri millî mücadele düşman saflarında gedikler açmıştır.

Gaziantep'te mücadeleci, kendi kardeşlerine hem kültürel bakımdan, hem de ders bakımından yararlı olabilmek gayesiyle dernek merkezinde yaz çalışmaları tertiplenmiştir. Açılan yaz çalışmalarına tam 851 millet evlâdı iştirak etmiştir.

Çalışmalara katılan millet evlâdlarının tam bir Türk Milliyetçisi olarak yetişmesi Gaziantep'teki solcu çevreleri telâşa düşürmüştür. Aynı zamanda diğer yerlerde açılan kurslara talebelerin hiç rağbet göstermemesi bu menfaat sebeplerinin de Gaziantep'te Milliyetçilerin karşısında yer almasına sebep olmuştur. Bir çok solcu öğretmenler, Milliyetçi Yüksek Tahsil Gençliğinin açtığı çalışmalara katılan öğrencilerin sınıfta bırakılacağını söylemeye ve talebeleri tehdit etmeye başlamışlardır. Fakat bütün bunlara rağmen çalışmalara iştirak oranı gün geçtikçe yükselmektedir. Milliyetçi gençlerin açtığı yaz çalışmaları vilâyete yapılan baskılar neticesinde kapatılmak istenmektedir. Çalışmalar kapatıldığı takdirde çalışmalara katılan öğrenciler, velileri ve milliyetçi Antep halkının katılacağı büyük bir protesto mitingi tertiplemeye karar verilmiştir.

ZAHERLER GECESESİ

Ayrıca mücadeleci, milleti uyarabilme ve millî mücadelemize katabilme gayesiyle sohbet toplantıları ve konferanslar tertiplemeye başlamışlardır. Konferanslar halkasının ilk zincirini 17 Temmuz 1970 Cuma gecesi şehir sinemasında tertiplenen «ZAHERLER GECESESİ» teşkil etmiş-

tir. Konferansa halkı davet etmek için bir bildiri dağıtılmış ve konuşmacılar ilân edilmiştir. Ankara Milliyetçi Kültür Birliği adına Faik Eryıldız, Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti adına İdris Turan İter ve Gaziantep Milliyetçi Yüksek Tahsil Gençliği Derneği adına Melih Gökçek konuşmuşlardır.

Açılış konuşmasını Komünizmle Mücadele Derneği ikinci başkanı Bekir Yavuz yapmış onun arkasından Abdüllâtif Metin, «Mücadele Yurdundan» isimli şiiri okuyarak bütün milleti heyecanlandırmış, coşturmuştur.

Faik Eryıldız tarih boyunca zaferlerimizi ve sebeplerini anlatmış, konuşmasını Sultan Alpaslan'ın şu sözleriyle bitirmiştir. «Yarabbi, seni kendime vekil yapıyor, azametinin karşısında yüzüme yere sürüyor ve senin uğrunda savaşıyorum. Ey Allahım niyetim halistir. Bana yardım et. Sözlerimde hilâf varsa beni kahret.»

Ali Sığındı «SEHİT» isimli şiiri okuyunca bütün salon «İNTİKAM» sesleriyle çınlamıştır.

Çapa Yüksek Öğretmen Okulu Talebe Cemiyeti adına İdris Turan İter konuşmuş, Osmanlı Devletinin kuruluşundan itibaren zaferlerimiz ve sebeplerini anlatarak milletin mücadele azim ve imanını galeyana getirmiştir. Sözünü şöyle bitirmiştir. «Düşmanlar ne kadar çalışırlarsa çalışsınlar Fatih'in, Yavuz'un ve intikamı alınma müş şehid atalarımızın katmerleşen intikamı kanla, ateşle alınacaktır.»

İkinci konuşmayı müteakip Yaşar Yavuz «HİÇKIRIK VAR» isimli şiiri okurken, «KAN, KAN, KAN: KIBRIS KUDÜS, TÜRKİSTAN» sesleriyle salon inlemişti.

Son olarak kürsüye Gaziantep Milliyetçi Yüksek

YÜKSEK ÖĞRETMEN OKULU KAPATILAMAZ

Siyasi iktidar milletin gözbebeği haline gelmeye başlayan Yüksek Öğretmen okullarını kapatma kararındadır. Milletin bağlı olanların Yüksek Öğretmen okullarında söz sahibi olmaya başladıkları günlerden beri mason-komünist işbirliği böyle bir karar almayı tasarluyordu. Nihayet 4 Temmuz 1970 tarihli; 531-1-1130 sayılı ve Tarık Asal, Ferit Saner imzalı bir yazı ile 1970 — 1971 ders yılında Yüksek Öğretmen Okullarına öğrenci alınmayacağı açıklandı.

Yüksek Öğretmen Okulları lise ve öğretmen okullarına öğretmen yetiştiren eğitim müesseseleridir. Türkiye'nin üç yüksek öğretmen okuluna her yıl ilköğretmen okullarının son sınıfına geçen talebelerden en zeki, çalışkan ve en dürüst olanları seçilir. Bu seçkin talebeler Yüksek Öğretmen Okulu bünyesinde liseyi bitirdikten sonra üniversitelere imtihanla girerler. Üniversitede ilmi, Yüksek Öğretmen Okulunda da mesleki formasyonu tamamlayanlar öğretmen olarak orta dereceli okullara tayin olurlar.

Yüksek Öğretmen okulları Üniversitelerin köye açılan kapılarıdır. Zeki, çalışkan, dürüst, mert fakat fakir köylü çocukları ancak bu kapılardan üniversitelere girebilmektedir. Bu kapıların kapanması millete ihanet olur.

Henüz kararın gerekçesi açıklanmış değildir. Fakat bazı çevreler adı geçen okullarda sol faaliyetin artışı sebep olarak gösterip milleti yanıltmak istemektedirler. Bu açık yalana milletimiz kanmayacaktır.

1960 ihtilâlinde sonra da Yüksek Öğretmen Okullarına tamamen solcular hâkimdi. Niçin o yıllarda kapatma kararı alınmadı? Kadeş hâdiselerinin tertipçilerini bünyesinde barındıran, 1960'dan 1966'a kadar en azı komünistlerin propaganda üssü haline gelen Yüksek Öğretmen Okulları niçin kapatılmadı da, 1970 de tamamen milletin öz müessesesi haline gelen bu okullar kapatılıyor? Görülüyor ki, düşmanlık millete, milletin evlâtlarına ve milletin değerlerinedir.

Eğer sol faaliyeti durdurmak için okul kapatmak icab etseydi her halde Yüksek Öğretmen Okullarına özellikle Çapa Yüksek Öğretmen Okuluna sıra gelmezdi. Önce Ankara'da Komünist hücreleri haline gelen Eğitim Enstitüsünü ve diğer komünist hücrelerini kapatmak gerekirdi.

Yüksek Öğretmen Okulları kapanamaz. Bu millete ihanettir. Yüksek Öğretmen okullarında anarşi çıkaran üç beş komünisti aylarca cezalandırmayan mesullerin, milleti cezalandırmaya hakkı yoktur.

Kulaktan kulağa dolaşan bu acı haber millî bir infiale sebep olabilir. Köylüsü ve şehirlisi ile otuz milyon millet evlâdı, etrafta dolaşan bu haberin hükümeti çözen yanlanmasını eğer haber gerçekse kararın geri alınmasını beklemektedirler.

sekin Tahsil Gençliği Derneği adına Melih Gökçek gelmiştir.

Melih Gökçek, Mohaç'ı anlatmış ve sonra da nasıl çıktığımızı izah etmiştir. Millet düşmanlarının ihanetlerini teker teker sayan konuşmacı, devletimizi ortadan kaldırmak isteyen bütün millet düşmanlarına karşı verdiğimiz millî mücadelemizin sonuçlarını ve bugün içinde bulunduğumuz buhranı anlatarak, sözlerine şöyle son vermiştir. «Yaşasın yeniden başlayan millî mücadele, yaşasın millet, kahrolsun millet düşmanları.»

Bu esnada bütün salon, aynı seslerle çınlamaya başlamış ve «Yaşasın Millî Devlet» avazları semaya yükselmiştir.

Daha sonra bütün mücadeleci, milletin her raberi «Millet Marşı» nı söylemişler ve yeni bir heyecan ve imanla dağılmışlardır.

MÜCADELECİLERİN KÖY ÇALIŞMALARI

Antep'te mücadeleci köylerdeki millet evlâdlarını da uyarmak ve millî mücadeleye sevk edebilmek gayesiyle Gaziantep'in köylerini ziyaret etmektedirler. İlk ziyaret Sam Köyü'ne yapılmış, köylümüz, mücadeleciyi bağrına basmıştır. Ve mücadeleye hazır olduklarını belirtmişlerdir.

ZAHERLER GECESESİ ANTEP

KAZALARINDAN KİLİS - NİZİP VE MARAŞTA YAPILACAKIR.

Zaferler gecesine kaza ve diğer vilayetlerden gelen millet evlâdları Gaziantep Milliyetçi Yüksek Tahsil Gençliği Derneğini «ZAHERLER GECESESİ» ni kendi şehirlerinde yapmak üzere davet etmişlerdir. Antep'te mücadeleci gençler bu isteklere mühef cevap vermişlerdir.